

Noen åndelige sanger

20/

Noen åndelige sanger

Utgitt ved Arthur Hansen

Til grunnlag for oversættelse av
finske sanger er for det meste
benyttet 4de utgave av den finske
sangbok «Sions sanger og salmer»

4. utgave

Noen åndelige sanger

Utgitt ved Arthur Hansen

Til grunnlag for oversettelse av finske sanger er for det meste benyttet 4de utgave av den finske sangbok
«Sions sanger og salmer»

4. utgave

FORTALE

Disse finske åndelige sanger var vel kjent og meget benyttet både i hjem og forsamlingshus da det finske språk i stor utstrekning ble benyttet i vår landsdel. Men etter som språket ikke lenger er så meget anvendt, men derimot synes å forsvinne, vil også disse gamle åndsfulle sanger gå ut og bli glemt. Jeg har derfor forsøkt å oversette noen av de sanger som ikke tidligere har vært oversatt til norsk, for at deres innhold skal bli bevart også blant oss. Som det tydelig fremgår i oversettelsen, så har jeg tildels benyttet gamle norsk- danske ord og uttrykk. Dette er gjort for at det gav større mulighet i enkelte tilfeller til å holde seg nærmere den finske tekst. Hensikten var også å gjengi den finske tekst så godt som mulig. Jeg har også tatt med i dette heftet sanger av andre oversettere, samt andre gamle og bortglemte sanger i den utstrekning det har vært mulig. Når vi betrakter disse sanger, så ser vi hvorledes Kristi forsoning har hatt en bred plass i de gamle troendes hjerter. Jesu uskyldige, men smertefulle død på Golgata kors og hans seierrike oppstandelse hvormed han har sonet for våre synder og overtredelser og overvunnet døden og djevelen, - samt Guds barns vandring her i tiden er kjernen i de åndelige sanger som de gamle forfattere ved Ändens inspirasjon har skrevet. Måtte dette lille heftet bli anvendt til Guds navns ære, og oss til sjelegavn i Jesu navn.

Arthur Hansen

Innhold

1 Et fremmed land er dette sted	6
2 I himmelen mitt hjem jeg har	7
3 Hør Sion datter og giv akt.....	9
4 Alle nådebarn til hope	9
5 Jeg er i himlen har min bolig	10
6 Det langsomt er å være	11
7 Mitt hjem jeg så yndig i himmelen har	12
8 Jeg vet når striden her engang opphører	14
9 I vår Herres hånd nu kjær (236).....	15
10 Et hjem beredt i himmelen (148)	15
11 La oss vandre til Golgatha	17
12 Gjennom lidelse til seier	18
13 Guds nåde over nåde	18
14 Jeg har en dag så lykkelig	19
15 Jeg kjøpt til frihet blevet er	21
16 Her så ofte under ørkenvandringen	21
17 Ei jorden har den ro jeg søker	22
18 Takk jeg siger dig Gud Fader.....	23
19 Når Jesus er blevet min egen	24
20 I menn og kvinner i fra Galilea.....	24
21 Kristus taler og siger til sin brud	26
22 O hør nu, kjære sjeler.....	28
23 Jeg dro bort fra det kjære fader-hjem	29
24 Snart kommer han vår Jesus	33
25 Om Jesus vil Jeg synge.....	34
26 Nådens barn kom lat oss ledes.....	35
27 Solen som nu er opprunnet.....	37
28 Solen som nu er opprunnet.....	38
29 Himlens vei er smal å vandre	39
30 Når innbuds klokkene engang de lyr	40
31 Herfra opp i mot høyhetsland	41

32 Vi på vandring er her nede	42
33 Livet forsvinner i hast som en drøm	43
34 Om hele jorden her jeg kunne eie	44
35 O hør du fattig vandrer kjær	45
36 Vil du møte meg ved kilden	46
37 Jeg om Jesus synger	47
38 Himmelske Fader hør du vår bønn	47
39 Aften freden fra det høye	49
40 En sang vil jeg synges om hjemmet	50
41 Under himlens nye bue	50
42 O Jesus, ditt navn er en borg	51
43 Så syndefull o, Herre	52
44 En takkesang vi synger ut	53
45 Våk endnu du kristne flokk	55
46 Det hellige Guds offerlam	55
47 Blodig drakt han bar tolmodig	56
48 La en liten stund oss dryge	57
49 O Jesus Krist, du rene offerlam	58
50 Når min vandring har nådt målet	59
51 Frykt ei brud med sorg og byrde	60
52 Vår Jesus er vår fred så søt	60
53 Kom frem du blodig sky	62
54 Påskens dyre dager	63
55 Arme sjel i denne verden	64
56 Min hjertens lyst er å få skue ham	65
57 Guds fred i hjertet her i verden	66
58 Si hvor finnes kan det stedet	67
59 Snart runner den dagen	68
60 Ulykkelig du arme	69
61 Dagens møye får en ende	70
62 Salig den, til Frelsens havn vil ile	71
63 Akk kjære barn som vandrer trykt	72

64 Før enn dommedag den hårde.....	74
65 Vi er kjære troende venner	75
66 Tenkende sjel og udødelig ånde.....	76
67 En dommens dag vi går i møte	78
REGISTER.....	80

1 Et fremmed land er dette sted

Mel:

- 1.** Et fremmed land er dette sted, Og ei et hjem som
bliver I denne verdens tomhet her, Som fremmede vi
alle er.
- 2.** En rik såvel som fattig med, Den veldigste blandt
herskerne En gang til evigheten går, For dødens veg for
alle står.
- 3.** Hvad er den tomme ære stor, På den forgjengelige
jord. Som alle gjerne så atrår, For veiret den dog ei
består.
- 4.** Et menneske det er som strå, Et blivested som kan
bestå Det her sig ei berede kan, Det brytes ned ved
gravens rand.
- 5.** Ei guld og sølv ei stas og prakt, Kan du i døden med
få brakt. Det bliver alt tilbake her, Hør dette du min
venn så kjær.
- 6.** Hvordan har du din sjel beredt, Har du din

nøkenhet bekledd. Nu snart er tiden gått derhen, Du stilles må for dommeren.

7. Ved det at han sin ånd oppgav, Og ved den bitre pinens kval. Han oss fra døden løskjøpt har, Og fra dens velde tung og svar.

8. Beflitter eder derfor på, Du sjelens dyre kledning få
Forklar oss Herre i vår nød, Den seir du vant oss ved
din død.

9. Vend nu ditt blikk mot Golgatha, Når det forkynnes,
tro det da. Den seierrike død han led, Til kledning for
din nøkenhet.

10. Så du i døden seir kan ha, Når du engang skal dra
herfra Tro syndernes forlatelse, Din arme sjel til evig
fred.

Fra Finsk: Wieras on meille tæmæ maa. A.H.

2 I himmelen mitt hjem jeg har

Egen melodi

1. I himmelen mitt hjem jeg har, Og derhen jeg min
vandring tar. Derhen har og min ånd sin lyst, Og
derhen sukker og mit bryst.

2. I himmelen mitt hjem jeg har, Her er det kun et
fremmed land Jeg er kun her på reise frem, Og sukker,
akk, når når jeg hjem!

- 3.** I himmelen mitt hjem jeg har, Her er så mange sorger svar. Og fristelser usigelig, Som her på veien trykker mig.
- 4.** I himmelen mitt hjem jeg har, Der hvor jeg og min lønn mottar, Når dette migi minne er, Da rettes opp min vandring her
- 5.** I himmelen mitt hjem jeg har, Der venter mig min krone klar. Som brudgommen så nådelig, Og uforskyldt har skjenket
- 6.** I himmelen mitt hjem jeg har, Der skal min strid sin ende ta. Der vendes sorg til glede stor, Og gråt til evig fryde kor.
- 7.** I himmelen mitt hjem jeg har, Her kun en liten stund jeg er. Den onde verden ende får, Og inn til fredens hjem jeg går.
- 8.** I himmelen mitt hjem jeg har, Igjennom døden velen går. Når tiden her den rinner ut, Da taker og all møyen slutt.
- 9.** Når jeg min brudgom Jesu kjær, I troen etterfølger her. Da dette håp forsikrer mig, Jeg har et hjem i himmelrik.
- 10.** Pris ære takk usigelig, min skapermann i himmerik. Pris være min gjeløser kjær, Min brudgom som

oppstanden

Fra finsk: Taivaassa on mun kotini.

A. H.

3 Hør Sion datter og giv akt

Melodi: El nogen dødelig fatte kan.

1. Hør Sions datter og giv akt, På hva din brudgom alt har sagt. Han byder dig årvåken vær, Stryk søvnen av ditt dye her.
2. Så du i tro, årvåkenhet, Med lampen brennende, beredt. Kan ta imot din brudgom kjær, Nu medens døren åpen er.
3. Ei noget skille da formår, Så fra brudgommen bort du går. Ei liv, ei død, ei heller med, Den verdslige forfølgelse.
4. Den smale vei til livets strand, Går gjennom dette øde land, Hvor ulv og rovdyr hyler til, Og meget skade gjøre vil.
5. Og alle, helt fra Abel av, Som hen på denne vel sig gav. Har ulven med sin pile skutt, og mange blodigen forfulgt.
6. Det mange, mange har erfart, Når de til Golgatha har dratt. Med Jesu fra Getsemane Som Lammets blods tilegnere
7. Du skal ei bedre håpe nu, Du Sions dyre datter du, Om ulven dog har skiftet drakt, Er ei hans tenner ødelagt.

Fra finsk: Sitonin tytær kuule nyt.

A. H.

4 Alle nådebarn til hope

Egen melodi.

1. Alle nådebarn til hope, Kast nu bort din sorg så svar. Vi

har ingen sorgens årsak. Lykken er så dyrebar.

2. Da det lille barnet fødtes, I en stall i Betlehem. Blev av engler denne glede Brakt herved fra himmelen.

3. Dette barnet hvorom mange Profeter her forutsagt, Sjenket oss den store glede, Vi fikk liv som gave brakt.

4. Sykdommene har han båret, Brutt istykker driverens stav. Han for dig og mig fremtrådte Og oppfylte lovens krav.

5. Nu for mår jo ikke lenger, Loven oss og trykke ned. Tkke minnes himlens fader, Syndernes mangfoldighet,

6. Selv om jeg ut i min svakhet, Feilende så ofte er, Finner faderen ved sønnen Full betaling også der.

7. Når kun sønnen til sin fader Viser alle vunder fram. Bliver faderen fornøyet, Minnes ei min synd og skam

8. Men i nådens hav det dype, All min synd han senket ned. slik barmhjertighet til barnet, Har vår far av kjærlighet.

9. Derfor lyder det i Sion, takkerøst så dyrebar. Når nu faderen til barnet, Frigjort nåde givet har.

Fra finsk: Armon lapset kaikki tæällæ. A. H.

5 Jeg er i himlen har min bolig

Egen melodi

1. Jeg i himlen har min bolig, Herfra derhen står min lyst. Luften her er alltid kjølig, Og vil kjølnе ut mitt bryst.

Lengselen og sorger tynger, Korsets trette vandrings mann. Til det håp jeg dog mig klynger, Å nå fredens frydestrand.

2. O bevar mig, kjære Jesus, Uti kjærligheten du. Så jeg ikke

deg forglemmer, Om du dryger litt ennu. Troens trygghet du selv give, I mitt hjerte la det skje. Hold du håpet selv i live, I mitt bryst så brennende.

3. Ja jeg lengter mot den dagen, Medens jeg på veien går. Når min brudgom åpenbares, I sin kraft og ære står. Ja da vet jeg jeg skal slippe, Bort fra veiens møye her. Og fa hvile meg der hjemme, I en himmelsk ære der.

4. Derfor får jeg også trede Inn til Lammets bryllups bord. Når min drakt er blevet rensset, Hvit i blodet ved hans ord. Jeg da frykter ei for dommen, Når jeg brudens drakt mottok. Og mitt navn det er innskrevet, Med hans blod i livets bok.

Fra finsk: Kotoni on taivahassa.

A. H.

6 Det langsomt er å være

Mel: O hør du barn av Eva.

1. Det langsomt er å være, I Kedars hytter her. O, kom, min brudgom kjære, Og hjem til dig mig før.

2. Jeg hjertelig her lenges, A slippe hen til dig. Hvi dryger du, min brudgom, Når du jo kommer ei.

3. Av synden er jeg smittet, Og full av skam og brøst. Og dårligt mig beflittet, Å høre nådens røst

4. Dog Jesu blod er dette, Som rant på korset ned. Hvormed jeg er blitt tvettet, Fra all besmittelse.

5. Ut i mitt kolde hjerte, Har Herren gitt sin fred. Ved ordet som han gav mig, Om synds forlatelse.

- 6.** Den røst i brødre søstre, Så liflig er og god. Som syndene forlater, I Jesu dyre blod
- 7.** Ved den fienden frykter, Med sine treller her. Og søker å forhindre, Den med sin makt så svær
- 8.** Men det er dog forgjeves, De møyer sig dermed. Den røst fremdeles lyder, Med samme liflighet
- 9.** Da denne røst begynte, Fra Sions berg så kjær. Det lød en liflig gjenklang, Forlatt dig synden er
- 10.** Den røst tilbakevises, Fra verdens høyder her, Men alle dype daler Av lyden oppfylt er.
- 11.** For Sions bjerg er høyer Enn alle andre er. Derfor den røst kan lyde, Derfra så klar og kjær
- 12.** Oppløft du da ditt hoved, Som trykkes av din synd. Og du som er nedsunket I tvilens dype dynn.
- 13.** O hør den blodets stemme, Du vantroende sjel. Som under synde byrden, Vannsmekter som en trell.
- 14.** Ja da skal takkesangen Av sjelen bryte fram Når blodets røst får rensse Dig fra all synd og skam.

Fra finsk: Ikvævæ on tæællæ olla.

7 Mitt hjem jeg så yndig i himmelen har

Mel: Hjerteelskede venner i Kristus så kjær

- 1.** Mitt hjem jeg så yndig i himmelen har, Og derhen mitt sinn sig og vender. Når jeg her på jorden i fredløshet drar, Til himlen min tanke jeg sender Der skal all min møye og sorg take slutt, Bekymring og omsorg for evig gå ut, Når jeg

kun i troen bortvandrer.

2. For veien den midt gjennom farer jo går, Her nede i sorgenes hule Og lyset av solen ei alltid jeg får, Når tåken vil himmelen skjule. Da bliver min vandring så møysommelig, Og smertefull ofte min tilstand for mig, Når fristeren frister og plager.

3. Mer jeg har dog alltid på veien den trøst At Jesus er med i min lengsel. Ved hånden han leder mig sikkert og støtt Og hjelper mig i all min trengsel For dersom jeg hjelpen av Herren ei får, Av egen formue jeg intet oppnår, Men segner av tretthet og møye.

4. O lykke, o lykke, nu Jesus er min, Og ingen kan ham fra mig take Guds sønn er min broder han er også din, Og vennen som ikke har make. Om verden og noget vil skjenke mig her, Jeg kaster det bort, for det intet jo er Mot Jesus min del og mitt eie.

5. O Jesus, det var og din kjærlighet stor, Som dig ifra faderen har drevet, Og sendte deg til oss hernede på jord. Min takk er dog ringe kun blevet Av nåde du skjenkte mig ditt himmerik Forbannelsens kalk du selv tømte for mig Hvormed du min synd har forsonet.

6. Vær lovet og takket, o Jesus, all tid For nåden du gav mig å smake. Bevar mig i dig du min frelsermann blid, Så herfra i tro jeg kan drage. Så kom mig til hjelp og giv kraft i mitt bryst Den hellige ånd du mig skjenke til trøst, så lenge som

jeg her skal være.

Fra finsk: Mun kotini taivaassa ihana on A.H.

8 Jeg vet når striden her engang opphører

Mel: Tenk når engang all tåke er forsvunnet

1. Jeg vet når striden her engang opphører, Og jeg får trede inn ad Sions port. Der skal ei gråt ei møye være mere, Og alle tårer skal der tørres bort.

2. Der er ei klage intet sukk skal lyde, Og sorgen skal ei trykke bruden der O skjønne hjem hvor skal jeg der mig fryde, Når synd og verden blir tilbake her.

3. Om alle venner bort fra mig sig vender, Og verden ingen trøst mig give kan. Jeg gleder mig når jeg i hjertet kjenner At reisens mål er himlens skjønne land.

4. Det skader ei om verden mig forskyter, Min Jesus er dog ennu alt for mig. Han rom for mig i himmelen tilbyder For han er trofast og på nåde rik.

5. Her kan ei harpens toner yndig lyde, For syndens legeme det trykker, men Mitt hjerte vil dog stundom her seg fryde, Når jeg til blodets strøm blir ledet hen

6. Så vil jeg da mitt kors tålmodig bære, For ellers jeg min krone ei oppnår. Jeg alt vil ofre til min Jesu ære. Da vet jeg at jeg lønn i himlen får.

Fra finsk: Mæ aattelen, kun loppuu taisto alvan. A.H.

9 I vår Herres hånd nu kjær (236)

Egen melodi

1. I vår Herres hånd nu kjære Bliv i fred å vandre hen.
Trofast faderen oss bære Hjem til seg i himmelen. :/: O hvor dyrebart det er, Å få møtes engang der Etter striden hvile ut, Hos vår Herre og vår Gud, Hvor det ingen tårer mere Rinne skal hos Jesu brud :/:
2. Venner, la i minne blive Jesu store trofasthet. Se hvor hyrden god gav livet Sine barn til salighet :/: Av hans seier har vi kraft, Og av blodet leve-saft Av hans vunder dyrt utgår Oss et evig frydeår. Nådens kraft den skal oss bære Til vi frelst i himlen står. :/:

Fra finsk: Herran haltuun, veljet rakkaat. A.H.

10 Et hjem beredt i himmelen (148)

Egen melodi.

1. Et hjem beredt i himmelen for meg er, Når denne ørkenvandring ender her, Min gjerning endes aftenklokken slår, Og tro til nytelse jeg skifte får.
2. En liten stund jeg ennu strider her, Selv om min vandring tårefull dog er Men når min fot av tretthet segne vil, Da rekker Jesus selv mig hånden til.
3. Ja ørkenveien er så møysom her, Og ofte jeg vann-smektelse er nær. Når fienden på sjelen holder vakt, Rett som et rovdyr brølende på jakt.
4. Når stormfullt havets bølger bryter til, Og frådende det

skipet senke vil, Da vandrer Jesus selv på bølgen frem, Og med sitt ord og makt han stiller dem

5. Når Jesus selv er livets vei for mig, Mens her jeg vandrer ørknens øde vei, Da kan jeg uten sorger være her Og ikke frykte møye og besvær.

6. Så hør nu, broder og du søster kjær, At veien hen til hiemlands-staden bær. Av gull så rent dens gater er belagt, Og jaspis det er murens skjønne prakt.

7. O tenk, hvor herlig det skal bli en gang, Når vi får synge Lammets nye sang. Da skal vi alle kaste kronen ned For kongens føtter i hans verdighet.

8. Det som så dunkelt her jeg skue får, Når jeg ved troen ene det formår Det skal når sorgens tåke borte er, Med et forklaret øye sees der.

9. Med tungen kan jeg ei forklare her, Hvor yndig harpene skal lyde der Samstemme sangen med Keruberne Med tungens harper gull forgyllede.

10. Akk, når skal jeg da slippe til min Gud Med engleskare føre sangens lyd Halleluja og takk skal lyde her, Selv om det ufullkomment her dog skjer.

11. Selv om den salighet i sinne er, Jeg kan ei vitne med min tunge her Men håpets øye gjør alt dette klart, Derfor jeg takker Jesus åpenbart.

Fra finsk: On luotu mulle koti taivainen. A. H.

11 La oss vandre til Golgatha

Mel: Hvilken venn vi har i Jesus.

1. La oss vandre til Golgatha, La oss hør, la oss se. Hvordan brudgommen opphøyes, Naglet fast til korsets tre Se ut av hans åpne vunder Strømmer blodets varme flod. Der er salighetens kilde, Og en sjelestyrke god.
2. Gå nu nær til Jesu vunder, Se hvor blodige de er. Se hvor trett og svedbetynet, Skjelvende han kronen bær. Jel og legeme besværet, Sorgfull han i møye går, Mens nans gode frelserhjerte Varmt av kjærlighet dog slår.
3. Om barmhjertighet han råper, Endog for sin fiende, Selv om nagler gjennomtrenger, Fester ham til korsets tre. Kjærlighetens ild ei sluknet Selv i dødens tunge kval. Derfor il, du angerfulle, Han dig nådig hjelpe skal.
4. Du hos ham skal trøst annamme For ditt sinn i sorg og nød, Vederkvegelse i møye, Sjelefred og hvile søt. Brudgommen skal sønderbryte Hjertet kold og stenbelagt, Ved at han for dig på korset Ropte: Det er alt fullbrakt!
5. Kjære Jesus, brudgom blodig, La nu ennu dine sår For oss alle åpne være, Alle de som det attrår Kraft for sjelens kamp og lengsel Uti dine vunder vis, Da skal takke- sangen lyde Hisset i ditt Paradis.

Fra finsk: Kæy nyt kanssa Golgattalle. A.H.

12 Gjennom lidelse til seier

Mel: Hvilken venn vi har i Jesus.

1. Gjennom lidelse til seier Vandrede vår Jesus kjær, Annen vei er heller ikke Givet oss å vandre her Se hvor Israel beflittet Sig mot løftets nye hjem. Tross all fare og all møye Vandret de dog veien frem

2. Gjennom lidelse til seier Går en kristens vandring her. Men på denne vei og vandring Herren med sin tjener er. Ofte himmelrikets såkorn Under sorgens muld er lagt, Men når kornet engang smuldres, Står det opp til evig prakt.

3. Gjennom lidelse til seier Fører veien frem til fred. Ofte dog igjennom tårer Og ved kamp og strid så het. Med sin død har Jesus vunnet Så vi Kanaan kan nå, Sions stridsmenn må og stride For en gang å kronen få

4. Gjennom lidelse til seler Skal du syngre freidig her. Syng om seieren i striden, Tro at Herren med dig er. Ved den vei og ved hans gjerning Når en synder seirens borg. Dette hjerte seirer alltid Som er knust av syndesorg.

Fra finsk: Kautta kærsmysten voittoon A. H.

13 Guds nåde over nåde

Mel: Mitt hjerte alltid vanker eller egen melodi

1. Guds nåde over nåde, Der rinner som en flod, Til renselse for synder, I Jesu sår og blod, Hos ham de angerfulle Kan finne hjertefred, Og alle I som tørster Til kilden kom bli med

2. Et ødeland og ørken Av nåde gleder sig, Når ødemarken

blomstrer, Og bærer frukter rik Så frydefullt i glede Guds
Sion blomstrer her, Når det med himlens ære, Av Jesus
pydet er.

3. Ennu den trette Sion Av Herren styrket blir. Han alle knær
så svake Av nåde styrke gir. Du svake, vær kun trøstet I
hyrdens varme skjød, O, får og lam i Sion, Kast bort all frykt
og nød.

4. Den blindes øyne åpnes, Den døve hørsel får. En halt som
hjorten springer, Den stummes tunge slår De levende vanns
strømme I ørknen er oppstått. I Jesu vunder hellig En fristad
vi har fått

5. Den kolde øde ørken Er blitt en kildevang. Sions trekk-
fugleskare Nu synger ved dens strand. Den gamle drage
giftig Er drevet ut på flukt. Nu vokser vakre roser Og
blomster der så smukt.

6. Den vei er jevn og sikker, Selv på et øde sted. En dåre vill
ei farer Når Jesus selv er med Et rovdyr kan ei skade Når
hyrden holder vakt. Vær glad, du Herrens skare, Og vær' ei
mer forsakt.

Fra finsk: Jumalan runsas armo. A. H.

14 Jeg har en dag så lykkelig

Mel: Mitt hjerte alltid vanker eller egen melodi.

1. Jeg har en dag så lykkelig, Derom jeg syng vil. Når hjertet
overstrømmer, Jeg kan ei tie still Jeg takke vil min Jesus,
Min dyre brudgom kjær, For at han mig trolovet Av nåde

hans jeg er.

2. Han selv mig jo ved blodet For evig har forløst, Trolovet mig ved ånden, Som brud, o hvilken trøst! Nu er jeg kun hans eie, Ei andre jeg attrår. Uti hans favn jeg lever, Ved døden til ham går

3. Jeg har en dag så lykkelig, Som Jesu egen brud. Er salig alt her nede, Og hist hos himlens Gud. Jeg vil ei tekkes andre Men kun hans sterke arm. Ei verdens omsorg binder, Jeg iler til hans barm.

4. Mitt hjem er ei her nede I sorgens mørke dal. Der ventes mig der oppe I himlens lyse sal. Der oppe er min Jesus Min brudgoms kjærlighet. Han som mig selv har rensset, Til evig salighet

5. Når syndesår så dype Mitt hjerte trykker her, I Jesu dyre vunder De alle rensset er. Jeg skuer til Golgatha, Til Krist, Guds offerlam. Der kan jeg selv mig skue, Rentvettet fra all skam

6. Jeg er i Kedars hytter, Så mørk og jord-belagt, Men dog så lys og yndig I ærens bryllupsdrakt. Mitt åsyn er så smussig, Av solen er jeg brent, Men i min brudgoms kledning Er jeg av ham dog kjent, Jeg synger takk til Jesus, Som gjelden har betalt.

7. Min sang til dig skal lyde, Fordi du er mitt alt. Lov, takk Og pris og ære, For himlens fryd og fred, For salighet og glede, Som du mig har beredt.

Fra finsk: Oi, mull on onnen pæivæ. A. H.

15 Jeg kjøpt til frihet blevet er

Mel: O, tenk når engang samles skal.

1. Jeg kjøpt til frihet blevet er, Med blodet dyrebart. Med dette jeg mig trøster her, :/: På verdens ville hav. :/:
2. Ifra den tørre syndens grav, Han mig oppløfte lod. Og blods-bestenkelse mig gav, :/: I Jordans røde flod. :/:
3. Derover kan jeg være glad, Og takke Gud så god. For at mitt navn i himlens stad, :/: Er satt i livsens bok :/:
4. Min dyrebar, utvalgte venn, Er både hvit og rød. Forvillede han søker enn, :/: Og bær dem i sitt skjød. :/:

Fra finsk: Vapaaksi olen ostettu A. H.

16 Her så ofte under ørkenvandringen

1. Her så ofte under ørkenvandringen, Mørke skyer skjule vil mitt kjære hjem, Men når Jesus med sin ånd får trøste mig, Straks må alle mørke skyer sprede sig.
2. Se da lyser løfterslandets stranden skjønn, For mig så som solen i sitt klare skinn Takk og lov jeg kjære Jesus synger dig, At du mig så kjærlig kalte: Kom til mig.
3. Siden skal min sang få lyde ren og klar, Når jeg ingen tårer mer i øyne har Alle tårer tørkes bort av himlens Gud, For at Jesus skal bli synlig for sin brud.
4. Jesus kjær din brud nu venter her på dig, På ditt bud: Nu får du komme hjem til mig. Brudens sang da blive skal de skjønne ord, Jeg får evig levne denne syndens jord.
5. Jeg da syng skal i himlens lyse sal Lammets lovsang i

blant engler uten tall. Lammet som mig hentet har fra ørknen inn, Har trolovet mig til sig med ånden sin.

6. Der ei nogen tårer mere felles skal, Der ei storm, ei heller bølger bruse skal Der er stille, der er sol og alltid vår, Brud med brudgom feirer evig jubel-år.

Fra finsk: Tæællæ usein korpimaata kulkeissan. A. S.

17 Ei jorden har den ro jeg søker

1. Ei jorden har den ro jeg søker, Min lengten bort sig alltid øker. En gjest og fremmed her jeg er I Salems stad mitt hjemsted er - O, var jeg der!

2. Mig her omgiver alltid farer. Og gleden derfor flyktig varer. Fordervelsen har her sitt bo. Men i mitt hjem e evig ro. - O, var jeg der!

3. Om her jeg vandrer uten venner, Er dog så trygg i Herrens hender For han mig fører med sin hånd, Til hjemmet i sitt frydeland - O, var jeg der!

4. Vel skumrer dagen av det mørke, Som hviler over denne ørken. Og vandringen besværlig er, Men til mitt hjem det likevel bær. - O, var jeg der!

5. Jeg haster frem for kort er tiden. Min levnets dag er snart henrunden, Og natten nærmer sig alt mer. Et lys jeg dog fra hjemmet ser. - O, var jeg der!

6. Det lys mig håp i hjertet tenner, Dens klarhet aldri bort seg vender. Det er en stjerne på min vei, Som til mitt hjemland leder mig. - O, var jeg der!

7. O, Jesus kjær min trøst i nøden, Bliv hos mig arme og i døden Så til mitt hjem jeg komme må, Og der en evig glede få - O, var jeg der!

Fra finsk: En rauhaa löydäkææn maan pææltæ. A. S.

18 Takk jeg siger dig Gud Fader

Mel: Hvilken venn vi har i Jesus.

1. Takk jeg siger dig Gud Fader, For din dyre nåde stor, Som jeg mine levedager, Har fått nyte her på jord. Takket være dig for vårens Dager lyse lett og sund, Likesom jeg også takker, Dig for høstens dunkle stund.

2. Takk for at du mine bønner, Mange, mange bønnhørt har. Takk for at ei nogen annen, Har fått fylle mitt begjær Takk for det at jeg i nøden, Kan få nyte hjelpen her. Takk for frelse i fra synden, Ved din egen sønn så kjær.

3. Takk jeg siger dig for allting, Jeg fikk nyte i min tid, Takk for dagens varme hete, Og for mørket på min sti Takk for striden som mig møtte, Takk for korset, kjære Gud, Og for at du mig ei glemmer, Men mig frir fra striden ut.

4. Takk for alle vakre roser, Som har blomstret på min vei Også takk for alle torner, Som så ofte såret mig Takk for at du ville give, Også mig et evig liv, Og for alle ting, o Herre, Evig takk til dig jeg gir.

Fra finsk: Kiitos sulle, Jumalani. A. H.

19 Når Jesus er blevet min egen

1. Når Jesus er blevet min egen, Oppklarer det stormfulle veir, Da kan jeg med fryd ham og takke, Og kvitre som fuglen så glad. Han mig fra døden frelste og livet skjenke lot. Han syndene utslettet med sitt hjerteblood, For Jesus, min Jesus, ja Jesus, min Jesus, Har ennu gått midt blandt sin hjord.

2. Når fristelsens bølger de bruser, Da Jesus mig kommer imot. Når korset så tungt mig nedtrykker, På sig han det da take vil I ildstøtte om natten han mig kjærlig leder frem. I blodig sky om dagen han mig sikkert fører hjem. For Jesus, min Jesus, ja Jesus, min Jesus, Oss manna i ørknen give kan.

3. Jeg skuer mot himlen i østen Om morgen stjernen skimtes ei kan. Jeg lytter og prøver å merke Om himlens harpe spill høres kan, Med jubelsang utbryte jeg gjerne ville da, Og synge nye sangen om himmelen så glad, Når Jesus, min Jesus, ja Jesus, min Jesus, Er kommet for å hente mig hjem.

Fra finsk: Kun Jeesus on omana mulla. Oversatt: ?

20 I menn og kvinner i fra Galilea

1. I menn og kvinner i fra Galilea, Og folk i fra Samaria, giv akt Og alle folk fra syd og langt fra norden, Kom hit til Judea og her betrakt: ./: Pilatus fra sitt atrium nu fører ./: En fattig vandrings mann til Golgatha

- 2.** Den mann sto engang prydet med en krone, Men kun en tornekrone var hans prakt. Han var engang iført en purpur kappe, Men denne kledning var en spottens drakt. :/: Nu vandrer han dog ikke som en konge :/: Men bærer byrden tung for Evas barn.
- 3.** Hans føtter træder nu en vei forbannet, Mens helveds hunders hyl der lyr som best. Og Barabas med folket sammen-blandet, De roper alle sammen: Ham korsfest. :/: Slik vandrer kirkens Herre til sitt tempel :/: En gang for alltid ofre offeret.
- 4.** Ei Daniel blant løvene i trengsel, Ei heller mennene i ildens brann, Ei Job i smerter, Josef i sitt fengsel, Ingen av dem i deres trengsels stand. :/: Har slik som faderen følt korsets byrde. :/: Da han en vei til Sion åpnete.
- 5.** Jerusalem en opprørsleir er blevet. Der høres Bellaels strømmes brak, Og Lusifer, den slange, er nu drevet Til svik og falskhet for å slå sitt slag :/: Men sønderknust blev her dog slangens hode :/: Til nådetronen blev forhenget brutt.
- 6.** Kom, se kamp-plassen der hvor det blev kjempet, Ved David Goliat 1 døden går. O, hør hans røst på hvem et kors blev lempet. Alt er fulbrakt, du nådekronen får. :/: Således er vi frikjøpt i fra døden :/: Og til Guds nåderike hjulpet fram.
- 7.** O, alle synde-treller løp alvorlig Kom til det sted hvor I frikjøpt er blitt. Her får du se din venn så stor og herlig Og prisen som for dig engang er gitt. :/: Da skal det tennes lys i

troens lampe :/: Og du blant kloke jomfruer blir talt

8. På Golgatha det mange er forunnet At glade løfte hodet opp mot Gud For her er djevelen blitt overvunnet, Og her har brudgommen ikledt sin brud. :/: Her trykker ikke trellelenker mere, :/: For veien er frigjort til Kanaan

9. Om du som syndens trell ei ennu klarer A øse salighet av kilden her, Om vantro hindrer dig med sine snarer, Og hjertet sønderknust og sorgfull er, :/: Da se med troens blick den seiers fyrste, :/: Han som har overvunnet død og helvede.

10. Fra hjertet skal da frydesangen lyde Og troens harpelyd til himlen når. Fienden kan ei salighet forbyde. Du morgen, aften, reiseferdig står. :/: Og engang skal da Gosens vogner komme :/: Og hente dig herfra til hjemmets land.

Fra finsk: Te Galilean miehet, vaimot kulkaa. A. H.

21 Kristus taler og siger til sin brud

1. Kristus taler og siger til sin brud: Reis dig kjære, sta opp og kom her ut Regnet slutter, og vinteren den går. Alle blomster med fulle roser står

2. Turtelduen den synger det er vår, Og dens røst vi nu atter høre får. Fikentreet har vakker blomster-prakt. Stå opp, kjære, og dette syn betrakt.

3. Sions datter kom ut og giv nu akt. Se din brudgom iført sin kroneprakt, Tornekronen som for ham var beredt, Og blev grusomt på hodet trykket ned.

- 4.** Dette var jo hans hjertens gledes-dag, Gjort i stand av hans moder til behag. Men den smerte og møye som han led For sin brud, har han gjort av kjærlighet.
- 5.** Hør nu datter og bøy ditt øre ned. Fra ditt hus og ditt folk dra nu avsted. Se din brudgom som med sitt eget blod Åpnet veien for dig til livets flod.
- 6.** Se på brudgommen, hvit og rød han er. Vakrest prydet blant skarer tusener. Av en kjærlighet sterkere enn død Han tilgav dem som voldte ham slik nød
- 7.** Se en kjærlighet som er stor og dyp. Smertens strøm ei den kunne slukke ut. Selv om solen blev mørk på denne jord. Kjærligheten forblev dog like stor.
- 8.** Til sin fader han sendte nu et rop: Kjære fader, tilgiv nu denne hop, Som har ført mig uti en sådan nød Og forvoldt mig slik smerte og slik død.
- 9.** Skulle andre vel handlet så som ham, At han morderne tilgir deres skam. Nei kun Jesus alene elsker slik. Mellom volds menn og Gud han gjør forlik.
- 10.** Ennu roper han: Alt er nu fullbrakt. Hele soningens verk til ende brakt. Han sitt hode i døden bøyde ned. Anden tar nu med legemet avskjed
- 11.** Syndens lønn var fulkomment nu betalt. Skyldgjelden fulstendig var kvittert, Og vårt gjeldsbrev i stykker revet blev. Lovens krav kunne ikke gjelde mer.
- 12.** Forenget han dermed sønderrev, Og en inngang for oss nu åpnet blev, Inngang inn til det aller-helligste, Hvor i

takkesang vi får være med

13. Derfor skynd dig, ja skynd dig nu i dag. Vi får vandre til paradiset i lag, Der å nyte en full forlatelse. Glede, fred, og en evig salighet.

(Vers 5. linje 2 henviser til Guds befaling til Abraham.)

Fra finsk: Kristus lausuupi morsiollel näin. A. H.

22 O hør nu, kjære sjeler

Mel.: Med strålekrans om tinder.

- 1.** O hør nu, kjære sjeler, Gjenløst ved Jesu blod, Da han for syndens træller, På korset livet lot.
- 2.** Hvor lenge syndeskålen Du sorgløst fyller helt, Uvitende om målet, En vantro blir tildelt.
- 3.** Du vet jo ikke stunden, Når tidens klokke slår. Og foran dig avgrunnen, Og nattens mørke står.
- 4.** Dersom du vil betenke Den voldsomhet med frykt, Da må ditt hjerte banke Og skjelve i ditt bryst
- 5.** Jeg siger eder arme, Til hvem det er predikt. Guds favn med nådens varme, Så ofte er opplukt
- 6.** Endog din fader og moder, Til Gud med bønn har gått. Og under tårefloder, Den dyre sed utstått.
- 7.** Ja mangel mor her nede Beklager at de ei Har klart å forberede Sitt barn Guds-fryktens vei.
- 8.** Og med et sorgfullt hjerte I bønn de faller ned For all sin gjeld med smerte, Om synds,forlatelse.
- 9.** Hør barn, lukk opp ditt hjerte, Din sjel så dyr den er, At og

en mor med smerte, Og gråt dig søker her

10. I og den penning heter, Som tapt av henne var, Hun etter eder leter, Og huset rensed har

11. Da nu slik himmelsk klarhet, Har skint for dig på jord, Skal den fra gravens stillhet, Predike uten ord.

12. Og dersom de forsvundne, Av nåde vender om, Skal de hos Jesus finne, Et nådens forsvars-rom

13. Slik gjør den mor oss skapte, Hun leter, banker på, Hun søker den fortapte, Som blodets lønn å få

14. Og syndens sår de dekkes, Et herberg åpen star, Og to penninger rekkes, Ved dem du soning får.

15. O Jesus sjelens lege, Hør nu vår bønn til dig, Stans Opp de barn som løper, På syndens brede vei

16. Før dem i deres våde, Fra deres sorgløshet. Barmhjertighet og nåde, Giv dem av kjærlighet.

Fra finsk: Ah. kule kallis sielu. A. H.

23 Jeg dro bort fra det kjære fader-hjem

Mel: Kristus taler og siger til sin brud.

1. Jeg dro bort fra det kjære fader-hjem. Til det fremmede landet drog jeg frem, For jeg tenkte jeg lykken finner der. Men fikk føle kun falskhet og besvær.

2. Der min eiendom ødslede jeg fort, Og min fader-arv ødede jeg bort. Men en møye i hjertet frem seg brøt, Og jeg kunne ei slukke denne nød

3. Jeg forsøkte og øse vann utav Disse brønne fra verdens

fyrstes grav. Men jeg kunne dog ei med dette vann Slukke tørsten og hjertets hårde brann.

4. Nu begynte det hungersnød for mig, Og en borger jeg møtte på min vei, Gav mig arbeide i min usle stand, Vokte svin der i syndens ørkenland.

5. Jeg forsøkte nu i min hunger stor Stille smertene med hans svinefor Ingen kunne her noget skjenke mig, Ikke hjelpe mig på den brede vei

6. Da oppstod det en tanke i mitt bryst. Til min fader og hjemmet fikk jeg lyst. Og jeg sa: At jeg herfra straks nu drar Og begir mig til hjemmet og til far.

7. Der vil jeg all min nød fortelle ham Og bekjenne for ham min synd og skam. Men jeg arme ei kunne hå pe på At Jeg kunne av ham mer nåde få.

8. I mot himlen og far jeg syndet har. Jeg ei mere nu er hans kjære barn. Men skal tro om min far mig tar igjen Til sin aker, dog som en leie-svenn.

9. Jeg omsider da kom til faderens hjem Og min fader i nåde straks drog frem Mig i møte og tok mig i sin favn. Og jeg arme blev trykket til hans barm.

10. På min munn han så ømt mig kysse, Som av kjærlighet var så brennende Før jeg rakk å bekjenne for ham alt, Jeg som faderens barn igjen blev kalt.

11. Og til tjenerne straks han gav beskjed Giv ham kleder, de beste som i vet. Og bekled ham så hurtig som i kan, Og en gullring skal trykkes på hans hånd.

- 12.** I hans føtter ei heller glemme må Sko, de beste på ham skal settes på. Så han dermed formår å vandre ut Å forkynne det gode fredens bud
- 13.** Hent den gjødede kalv og hit den før, Og et gjestebud stort og herlig gjør. Kall inn gjester på denne gledens dag, Så de sammen med mig kan være glad.
- 14.** For den sønn som jeg haver hatt så kjær. Har vært død, men igjen i live er Var fortapt og så langt forvillet sig, Men er atter nu kommet hjem til mig.
- 15.** Det blev høytid mens gledens tårer randt Sammenblandet med takkesmil i blandt. Ingen kunne nu sitte mer i ro. Gledens dans for min hjemkomst blev det jo.
- 16.** Ut på akeren hørtes denne lyd Harpens toner og glede-sangens fryd. Der den eldste sønn i sitt trellekår Sammen der med sin dreng i arbeid står.
- 17.** Han nu spørger hos drengen som er hans Hvad er årsak til denne gledens dans: Drengen svarer til ham: Din yngste bror Er nu hjemme ved faderens rike bord.
- 18.** Dette tente en vrede i hans bryst. Inn til hjemmet han hadde ikke lyst Nu gikk faderen ut til ham og sa: Kom kun inn du, og lat oss være glad.
- 19.** Men den eldste sønn sagde til sin far: I så mange år jeg dig tjent jo har. Dine bud har jeg aldri overtrått, Men et kid har jeg aldri hos dig fått.
- 20.** Men da denne som er din andre sønn, Som har drukket og drevet hor i lønn, Nu er kommet, du tar det som er best,

Og bereder for ham en velkomstfest.

21. Og med Kains blikk han enda så derhen Til den flokk som sig gledet med sin venn. Derpå vendte han om og bort han går Ut på marken til fortsatt trelle-kår

22. Kjære venner jeg eder spørger her: Har du funnet ditt faderhjem så kjær, Har du plassen din der på akeren, Eller er du ennu en fortapt sønn?

23. Hvor i verden du enn befinner dig, Faderhuset ennu på rom er rik. Kom tilbake velsignet av din Gud, Du fra hjemmet blir aldri støtet ut.

24. Fadrens vektere venter her på dig. Hjertets varme er stor, usigelig. Ingen støter han ut i fra sitt hjem. Eldste, yngste, nei ikke non av dem

25. På Golgatha et offer er utført, Hvormed synden og gjelden er kvittert Dig til liv og til salighetens gavn, Til en gave av nåde i din favn.

26. Kom nu kjære, ja kom just nu i dag Til ditt faderhjem veien straks nu tak. Også du vil bli mottatt, tro det så. Rene kleder og ring du der skal få

27. Du får pantet på evig trofasthet. Høitids-glede for dig det blir beredt, Hvorav glede du evig nyte får. Lammets sang fra din munn skal da utgå

28. Sangens toner med sang opphører ei. Og Guds salighet skal ei endre sig. Som et fjell skal den stå urokkelig, Uforandret den blir evindeligh.

29. Selv om bjergene enn skal falle ned, Alle høyder og fjell

må følge med, Skal min trofasthet alltid stå ved makt, Med min miskunnhet og min nådepakt.

30. Denne salighet dig tilbydes her. Tak imot nu mene kallet ennu er, Bær nu takken til Lammet frem med nua Overgiv dig til ham i nådens tid.

31. Nyt nu dette som for dig dekket er. Faderbordet med retter venter her Kom å ete, og drikk av vinen klar, Som du er, med di feiler som du har.

32. Nådetiden så hurtig flyver bort; Og din livstråd avskjære. kanskje fort. Og du dør i et land som fremmed er, Og ei rekker til faderhjemmet kjær.

33. Hvor skal du da i evigheten bli I en tilstand så ond. ulykkelig Tenk om sjelen da skal evindeligg Borte, borte, fra faderhjemmet bli.

34. Det et svelg og et dyp befestet er, Ingen over for mår å vandre der. Ingen nåde da mere gives kan, Sjelens føde det blir en evig brann.

35. Derfor kom nu før nåden rinner ut. Nyt den salighet som ei taker slutt O, forherd ei ditt hjerte her i mak. Tak mot salighet, gjør det nu i dag.

Fra finsk: Læksi pois luota isæn armahan. A. H.

24 Snart kommer han vår Jesus

1. Snart kommer han vår Jesus, Og kongers konge stor. Løft blikket mot det høye, Du Jesu brud på jord. O, gled dig at den dagen I klarhet snart skal gry, Da blodbrudgommen

fager du møte får i sky.

2. Snart kommer han vår Jesus, Hvorfor skal du da så Så nedtrykt og besværet, Av verdens omsorg gå Hvorfor skal vardens møye Ditt hjerte fyller her. Du hjem har i det høye, Og Krist din skatt jo er.

3. Snart kommer han vår Jesus, O hør I brødre kjær. All strid og bitre tanker Legg bort på veien her. Og minnes alle stunde, at vi et legem er, I Herren sammenbundne, Et håp i Gud vi har.

4. Snart kommer han vår Jesus, Og tiden rinner ut. Snart verdens sorg forsvinner, Og vandringen tar slutt. Det forheng som nu skiller, Skal løftes vi får dra Fra verdens hytter ille, Og hjem til himlens stad.

5. Ja kom nu Herre Jesus Din brud hun roper her. I denne ørken venter Hun på sin brudgom kjær, O når skal vi få skue, Ditt åsyn klart og rent I hjemmets land det nye Med fryd i evighet.

Fra finsk: Hæn tulee kohta, Jesus. A. H.

25 Om Jesus vil Jeg synge

Mel: Jeg råper fast o Herre eller Mitt hjerte alltid vanker

1. Om Jesus vil Jeg synge, Han ene trøste kan, Og mine levedager Med nåde pryder Han, Av Ham jeg fred i sjelen, Og lyst å synge fikk. Derfor om Ham i glede Og sorg jeg synger fritt.

2. Om Jesus vil jeg synge, Han korsets død har lidd, Og

dermed i fra døden Mig vei til livet gitt. Jeg synger om Hans godhet, Mens her jeg nyter fred, Og all Hans nådes storhet, Jeg minns i rolighet.

3. Om Jesus vil jeg synge, Ei nogen kan som Han Med nådens tuktt mig holde, Til sig i nådens stand, Så jeg ei bort skal vike, Han gjør i trofasthet. Derfor jeg takk Ham siger, I tid og evighet.

4. Om Jesus vil jeg synge, På reisen mot mitt hjem Og en gang skal jeg salig, Og glad i himmelen Der ved le flodens trande, I Edens vakre dal Ham synge takkesange Med stemme ren og klar.

Fra finsk: Mæ Jeesuksesta laulan. A. H.

26 Nådens barn kom lat oss ledes

Mel: Når mitt øye tritt av møye. Eller: Gled deg du utvalgte skare.

1. Nådens barn kom lat oss ledes, Hen til Jesu krybberom. Du som tørster kan nu gledes, Nattens mørke har vendt om. Solen atter nu fremgår, Og på nådens himmel står.

2. Sion kongen din er kommet, Gud et menneske nu er. Han i Betlehem i tomhet, Ligger hos sin moder kjær. Fattig og i usseldom, Som et menneske han kom.

3. Han kom som vår broder kjærlig, Som vår brudgom og vår far I en tilstand så besværlig, For å frelse oss det var. Uti kjærlighetens favn, Hjem til himmerikets havn.

4. Lytt nu barn, lån dine ører, Til det lille barnets røst, La den vakre lyd du hører, Røre hjertet i ditt bryst. Skynder

eder straks å gå, Hen til ham og glede få.

5. Se han hender rekker eder, Han av kjærlighet det gjør. De fordrevne hjem han leder, Og forbinder dem som blør.

Blindhet her til syn blir gjort, Alle tårer tørres bort.

6. Hvorfor vil du dig forskrekke, For det lille barn så søtt.

Hvorfor vil du bort dig trekke, Og fra nåden bli forstøtt. Gud som barn er åpenbart, Og sin nåde dig forklart.

7. Hyrde-menn på marken alle, Blås i fredsbasun med kraft, Og forsøk ennu å kalle, Hjorden hen til nådens mark, Og inn- byder, kom som gjest, Til den store nadverds-fest.

8. Sig at måltidet er dekket, Og for Adams barn beredt, Nåden, blir av nåde rekket, Selv den svake får bli med. Gå til gjerder, veiskill fort, Sig at brylluppet er gjort.

9. Alle kar av vin er fulle, Bordet ferdig dekket er. Fattige og arme skulle Overflod få nyte der, Høytidskost det er beredt For dem alle som blir med.

10. Halte, svake og uføre, Fattig og med lammet fot, Blinde, stumme og tunghøre, Tak innbydelsen imot, Eter, nyter det du får, Liv og kraft derav utgår.

11. Kom du fattige, forrevne, Se i krybben rikdom er. Sorgfull, ydmyk og besværet, Kom i ånden, gled dig her, Her de trette kan nu få Lettet for sin byrde gå.

12. Rop til de i troen svake, Her din Gud du skue får. Han din møye vil avtate, Hjelperen som alt formår. Nu vi kan så glade i Hans fortjente nåde bli.

13. Vær frimodig, trelldoms slave, Avbrutt er nu drivrens

stav. Fryd dig i den frelsens gave, Som dig hvile skjenket har,
Og forkynn om Jesus med, Yndig røst og sjelefred.

14. I som strider nu opphører, Denne fordums tunge strid,
Og til hvile søt omgjøres, Lovens trelldoms sørgetid. Nu så
glad i nyte kan, Nåden her i nådens stand.

15. Kom i tro med troens iver, Jesubarnet tak i favn, Og ditt
hjerte helt ham giver Til en bolig i hans navn. Da ei mangler
julens lys, I ditt ringe hjertens hus.

16. Jesus, du som høytid tente, Høytid ennu for oss gjør,
Kom fra sorgens dal å hente, Bruden din, og hjem hun før.
Til det ny Jerusalem, Evighetens bryllups-hjem.

17. Inntil da, o Jesus kjære, Hjelp at bruden ferdig stå. La din
nåde givet være, Så at lampen brenne må. Til den evig
høytids-fest, Åpnes for den trette gjest.

Fra finsk: Kokoontukaa armon lapset. A.H.

27 Solen som nu er opprunnet

Mel.: Hvilken venn vi har i Jesus

1. Solen som nu er opprunnet, Skinner klart på seirene borg.
Lys og varme der utspringer, Som fordriver nød og sorg.
Kom mer hit trekkfugleskare, Og nyt vårens luft så ren.
Synger nu du lille svale I vintreetts friske gren

2. Vinterens kulde nu bortledes, Storm og uvær opphørt
har. Skyerne med sne de spredes, Kulde-tåken blir nu klar.
Løvet ut på treet springer. Marken hvite roser får, Sønne-
vind oss varme bringer, Som fra Edoms mark utgår.

3. Sommerfuglene så glade Til det varme veirlag flyr. Hjertet smeltet fri for skade, Turtelduens sang nu lyr. Liv og salighet det skinner Nu i Herrens menighet, Solen som på korset henger, Den er både rød og hvit.

4. Nådens ånd kan nu med gleden, Fylles i et sorgfult sinn. Luften stille fylt med freden I fra Jesus strømmer inn. Løftet opp fra tvilens plage, Sjelene nu takker dig, Lengter etter å få drage Herfra hjem til himmerik.

Fra finsk: Aurinkomme ylös nousi. A:H.

28 Solen som nu er opprunnet

Mel: Det snart forvist på tiden er.

1. Nu tidens tegn de viser det At dommedag sig nærmer. For folket i fordervelse, Og ondskap storlig svermer. På Gud de ikke mere tror, Om evigheten ei et ord, O ve det folk fordervet!

2. Guds ord det hjelper heller ei, Hvordan det enn forkynnes. Å føre dem fra ondskaps vei, De er nu så forblindet, For synden har dem helt besatt, Og sannheten har de forlatt. O ve, en tid ulykkelig!

3. Nu skjelver jord og himmel med, For syndens mange laster. Og klippehård er hjertene På syndens vei de haster, Forderver sjel og legeme. Og lønn blir de fortaptes sted. O ve, de arme sjeler!

4. Vårt kjære folk det lever på En sådan tids dørterskel, At skaperen med svøpen må Bestrafte folkets stolthet, For

dette har de jo fortjent, I sannhet selv det sig tilvendt. O ve, det arme folket! O ve vårt folk og fedre-jord, På mørkets vei de vanker.

5. O ve, den dype vantro stor Og stolthets høye tanker, De tenker ei på sjelens sak, Men pleier legemets, behag. Tilfreds i kjødets lyster!

Fra finsk: Nyt næyttææ ajan merkit jo.

29 Himlens vei er smal å vandre

Mel: Jesus dine dype vunder.

1. Himlens vei er smal å vandre, Torn og tislere dens prakt. Kjære sjel, påminn hverandre, At ved målet er henlagt Kronen klar som vi skal få, Når vi først vil vandre på Korsets vei og tilfreds være, Og tålmodig byrden bære.

2. Verdens hav det er så farlig, Fullt av mange skjulte skjær, Hvorpå skipet støter snarlig. Det er alltid varsom er. Herrens hånd allikevel Hjelper oss så vi med hell Lykkelig til vårt mål der fremme Kommer inn til hvilen hjemme.

3. Hvorfor vil du ofte vredes Når dig korset tungt vil bli. Husk, av Herren det tilstedes Kun til lærdom på din sti. La det aldri blive gjort At du støter korset bort, Med tålmod det her skal bæres, Inntil du til hvilen føres.

4. Om og mennesker i tiden Spotter dig på troens sti Skal den spott de gir, dog siden Bli betalt dem i Guds tid Derfor skal du ingen stund Bli forundret av den grunn. Han skal alt til gode vende, Spotterne skal få sin ende.

5. Om du her er fattig, fremmed, Og av alle ukjent er. Dog det rette land der hjemme Med behag dig minnes her. Der har du, min kjære venn, Kronen, Tronen og ditt hjem, Alt er dig beredt og rede. Hvorfor sørger du nu mere.

6. Dersom du ei straks får svaret På din bønn som du frembar, Dog har Herren den bevaret Selv om han ei straks gir svar. Lytter han dog villig til I sin tid dig hjelpe vil. I sitt ord han det forjetter, Og i nåde det utretter.

7. Om han hjelp ei straks tilskynner, Har han dig ei glemt forgodt. Men når du den sak begrunner, Ses det som en prøve blott. Dersom du i tro formår Uti prøvelser å stå, Vil han etter all den prøve Hjem til salig liv dig føre.

8. O, du kjære Gud, bevar nu I din varetekt vår sjel. Ved din overhyrde før du Og bevar vår vandring vel. Du er selv den sterke borg, Trøstens skjold i all vår sorg. Du som har et fader-hjerte, Hør min bønn i all min smerte.

Fra finsk: Taivaan tie on kaita käydæ. A.H.

30 Når innbuds klokkene engang de lyr

1. Når innbuds-klokkene engang de lyr, Og Jesus han sier: Inntreder, Og den salige morgen av Eden gryr, Da senker jeg hodet med glede, :/: Til Lammets åsyns be- skuelse :/: Av nåde jeg får gå med.

2. Denne strid er kortvarig og seieren nær, Når Lammet er med oss på ferden. Et evigt-livs løfte vi har jo alt her, Om dårer vi bliver for verden. :/: Men Herren han verden

beseirede :/: Og han siger: Vær trøstet dermed.

3. O salige tid og den skare hvori Enda synders forlatelse lyder. Der hvor Sions døtre enhver i sin tid Med takkesang glade sig fryder, :/: For alle ting fullbrakt av Lammet er:/: Derfor, brødre, nu sørg ikke mer.

4. O yndige tid og det undernes land, Hvor roser så hvite oppskyter, Ved kraft av det blod som uskyldig utrandt, Og som sorgen for rosen avbryter. :/: Den tiden her nede så glad vi utstår:/: For snart bryllupsfest feire vi får.

5. Elendig, fryktaktig, ulykkelig den er Som det blod så uskyldig forglemmer. La, o Jesus, din ånd enda stride litt her, Så at tunge og munn må istemme. :/: Derfor, venner, frimodig i kampen stå :/: Den som seirer, skal kronen få.

6. Når innbuds-klokkene engang lyr Med den himmelske tone så kjærlig, Da den løskjøpte skare med glede beskur, Hvor Golgathas seier er herlig. :/: Men våre forfølgere ser da og :/: Hvilken klokke som for oss slo.

Fra finsk: Kun kutsumuskellomme kerta vaan soi. A.H.

31 Herfra opp i mot høyhetsland

1. Herfra opp i mot høyhetens land Jeg vet troen nu skuer derhen, For å gjøre et hjem der i stand, Derhen Jesus gikk forut, min venn. :/: Snart jeg får. Herfra gå, I det himmelske sangkor å stå :/:

2. Jeg til freds-stranden når så til slutt, Der hvor sangen sa klingende er, Dødens bånd da for alltid er brutt, Jesu åsyn

jeg klarlig da ser. :/: Snart jeg får. Herfra gå. I det himmelske sangkor å stå :/:

3. Som benådet av Herren min Gud, Han min sjel som et takk-offer får, Han som enn til sin fattige brud Skjenke gaver så kjærlig formår. :/: Snart jeg får. Herfra gå. I det himmelske sangkor å stå :/:

Fra finsk: Tææltæ puolehen ylhæisen maan A.H.

32 Vi på vandring er her nede

1. Vi på vandring er her nede, Men mot hjemmet veien bær. Selv om motgangs bølger bruser, Jesus dog vår tilflukt er.

2. I den blods-bestenkte kledning, På den hvite hest med prakt, Kongen selv han foran drager, Navnet bær han på sin drakt.

3. Også de har hvite hester, Som ham etterfølger her. Iført rene hvite kleder Merket de på pannen bær.

4. Dyrebar er denne stridshær, Selv om den foraktet er. Av den store fiendskare Er de alltid forfulgt her.

5. Når vi er i kongens følge, Vi på seirens side står. Ved den hjørnstenen i Sion Vi vårt våpen hvesset får.

6. Du som har gitt troskapsløftet Under fanen blodig rød, Vær i kampen sterk og modig. Kjemp frimodig til din død.

7. Alle åndens stride våpen Med dig før på all din vel. Fienden han vil angripe Hvorhen du enn vender dig.

8. Troens skjold og åndens sverdet Må du alltid rede ha, Hjelm på hodet, sko på føtter, Sannhets belte på dig ta.

- 9.** Modig skal du drage fremad Med din konge i sin prakt.
Han er helten som går foran I den blods-bestenkte drakt.
- 10.** Stå en stund ennu i kampen, Her ei tid a sove ere Snart
begynner fredsbasunen Klingende å lyde her.
- 11.** Dødens festning da beseires, Våpnet legges ned på jord,
Og vi blir i fredens hjemland Mottatt i en glede stor.
- 12.** Selv om vi på mange måter Ofte bliver forfulgt her, Får
vi lønnen der så herlig, Hvorpå ingen ende er.
- Fra finsk: Matkalla mæ oomme taæällæ. A.H.*

33 Livet forsvinner i hast som en drøm

- 1.** Livet forsvinner i hast som en drøm, År etter år iler bort.
Livet henrinner lik brusende strøm. Skyndsomt det iler så
fort.
- 2.** Dagen som gikk, kommer aldri igjen. Så lyder vekslings
bud. Dog blir ei glemt hva vi gjorde på dem, Nei, det står
tegnet hos Gud.
- 3.** Fødes og leve og dø så til slutt. Det er vårt jordiske liv.
Akk, o hvor snart slukkes livslampen ut. Kort er vår vandring
og strid.
- 4.** Barn rykkes bort fra foreldre og lek. Ynglingen ligger der
død. Jomfruen hviler på båren så blek. Nyss var hun
blomstrende rød.
- 5.** Fader og moder forlater de små På denne evighets-ferd.
Dødsenglen kaller, og de må da gå Inn i den evige verd
- 6.** Husk da, o sjel, nådetiden den flyr. Livet så hastig går om,

Søk å benytte minuttet så dyr. Tenk på Guds rettvise dom.

En gammel sang av Lina Sandell

34 Om hele jorden her jeg kunne eie

Mel: O brødre søstre derved eder gleder.

1. Om hele jorden her jeg kunne eie, Og hele landskap sette bort til leie, Det var dog intet mot den hederstand Å evig herske med min Frelsermann.

2. Når sol og måne fra sitt sete svimler, Og stjernene i mot hverandre stimler, Da går det galt med verdens store stand. For da forsvinner alle deres land.

3. Jeg har et hjem, et rom i himlens saler. Jeg reiser dit fra disse tåredaler. Og hurtigtoget ruller nu avsted, Og snart så står vi hjemme der i fred.

4. Billett jeg har til herlighetens rike, Og snart så får jeg ut av toget stige. Jeg har kun tur, for retur gis jo ei, Ja Gud skje lov, tilbake går det ei.

5. Signal skal gives klart i høye toner, Og hver skal skjønne hvem det er som troner. Da Kristi brud til himmelen får gå, Mens verdens barn med frykt tilbake stå.

6. Visst er jeg ringe her i reisedrakten. Hva gjør vel det? Der hjemme får vi prakten. La verden se på dette som er smått. Er Jesus min, så har jeg evigt godt.

Gammel norsk ukjent forfatter.

35 O hør du fattig vandrer kjær

Mel: Ei nogen dødelig fatte kan.

1. O hør du fattig vandrer kjær, Du vandre må med korset her, Og meget møye, motgang stor Du møte får på denne jord.
2. Når du det ene har utstått Og har det annet gjennomgått, Det tredje alt da foran står Og vil din sjel til fange få.
3. Du fristes ofte i din nød, Av djevlen, verden og ditt kjød, De holder aldri opp dermed, For at du trett skal falle ned.
4. Men du skal ikke frykte her, Du Sions dyre datter kjær. Din brudgom led og angst og nød, Og for din skyld led korsets død.
5. Hans hjerte ennu åpent står, Hvorav uskyldig blod utgår. Til sjelene det bringer fred, Og kraft til ny frimodighet.
6. Bestyrk ennu den trette hånd, Og styrk den fot som segner om. Og tvett de sår som syke er, Til sunnhet blir de læget her.
7. Så du en stund enn våke kan I dette ørknens tørre land, Inntil du når til havnen frem, Den havn som er ditt fredens hjem.
8. Ei trengsel mere finnes der, Ei sorg og møye og besvær. Der flyter ingen tårer mer, For fryd og fred der evig er.
9. Og i det håp vi vandre vil. Nu brødre, søstre lytter til. Vi der hverandre skal gjense, Og i blant engler være med.
10. Så synger vi halleluja, Og sammen takke Jesus da, For at

han frelse oss har brakt Og løst oss ut fra dødens makt.

Fra finsk: Kuule sæ køyhæ matkamies. A.H.

36 Vil du møte meg ved kilden

1. Vil du møte meg ved kilden, Når jeg når det skjønne land,
Vil du møte meg ved kilden, skal jeg trykke der din hand.

Andre venner der meg hilser, Venner som jeg elsket har.
Men jeg spørger, kjære broder, Vil og du meg møte der.

2. Vil du møte meg ved kilden, Og jeg vet at jeg skal der
Nyte mer av kjærligheten Enn jeg fikk f livet her, Og nå
sangen veldig bruser, Skjønnere den blir for meg, Om i den
seg liflig blander, Søster broder og av deg.

3. Vil du møte meg ved kilden, Etter deg jeg dog vil se I min
Jesu kjære nærhet, Hvor Guds engler mot meg ler Han vil
møte meg ved kilden, Han som alt i alle ser. O. min broder
vil du, vil du, Vil og du meg møte der.

4. Vil du møte meg i himlen, I den hvite skaren der. Vil du
møte meg for tronen Salig hos min Jesus kjær, Mange kjære
jeg der inne Møte vil fra striden her. Skal jeg deg i blant
dem finne, Når jeg Lammets åsyn ser.

5. Vil du møte meg i himlen, Bli da fast i Jesu tro, At vi aldri
mere skilles, Men hos Herren evig bo, Skal jeg se deg
kronen bære, Høre deg blant englers sang. Skal vi evig
sammen være, Hjemme hos vår Gud en gang.

Norsk forfatter: Ukjent.

37 Jeg om Jesus synger

1. Jeg om Jesus synger, Ja om Jesu blott, ./: Alle mine synder, Har forlatt jeg fått. ./:
2. Med sitt blod utslettet Han min syndegjeld. ./: Nådeliv opprettet Han for syndens trell. ./:
3. Knuste dødens lenker, Løste løgnens garn. ./: Fangen frihet skjenket, Jeg nu er Guds barn. ./:
4. Barn av Ham på tronen Himlens konge er. ./: Jeg får arve kronen, Riket får jeg der. ./:
5. Jeg får bo for evig I den gyldne stad, ./: Lammets bryllup feire, Som en gjest så glad, ./:

Fra finsk: Jeesuksesta laulan.

38 Himmelske Fader hør du vår bønn

1. Himmelske Fader hør du vår bønn, Du som til jorden har sendt din sønn, Som i Getsemane svedet har blod, Og på Golgatha smerter utstod.
2. Ei iblant engler fantes der en, Ikke blant mennesker noen var ren, Som kunne sone menneskers last, Han led korsdøden, løftet stod fast.
3. Men hvis ei Jesus dette har gjort, Lukket for oss var himmelens port. Og ned til avgrunn var vi støtt ned, Tapt var vår nåde i evighet.
4. Derfor så takker vi deg Guds sønn, Som oss har givet himlen i lønn. Hos Ham i glede skal vi få bo Når vi til døden

mot Ham er tro.

5. Derfor, o vekter, rop ennu hardt, Du som av Gud til dette er kallt. Brødre og søstre som har fått pund, Rop ennu flittig en liten stund.

6. Vingårdsarbeidet føles nok tungt, Men arbeid flittig mens du er ung. Kall på hver synder, drag ham til Gud. Utbred Guds rike ved nådens bud.

7. Der går så mange på syndens sti, Og nådens dager går dem forbi. Men hør, o synder, det tar snart slutt, Det evangeliets budskap om Gud.

8. For der skal komme hunger en gang, Ei etter brød og ei etter vann, Men man skal rope høyt etter Gud. Guds barn er borte, nåden er slutt.

9. Og denne tid jeg fremlegger her, Det vises klarlig at den er nær, For lysestaken takes nu bort, Dagen nu heller, det kvelder fort.

10. Ennu en gang jeg roper: O kom. Synder, o synder, skynd deg å kom. La deg forlikes nu med din Gud, Før nådetiden den rinner ut.

11. Brødre og søstre, bliv i Guds fred. Gud har oss elsket med kjærlighet. Hans Helligånd den giver oss liv, Farvel, i Fredens sambånd forbliv.

Norsk forfatter: Ukjent.

39 Aften freden fra det høye

Egen melodi

- 1.** Aften freden fra det høye Minner meg om himlens strand
Hvilen, som mitt troens øye Langt der borte skimte kan, Er
et lys i ørkens land.
- 2.** Vindens ul så stillt avmattes Bølgetoppens skum går ned
Vemodsfultt jeg lenges atter Til det land hvor stormene
Stilner av til evig fred.
- 3.** Der ei piler mot mitt hjerte Skytes frem med lynets fart
Ingen fremtids omsorgs smerte Oppstår som en sky så svart
For å true Guds folk hart.
- 4.** Der ei synde åket tynger Dommens brak ei kommer nær
Thi der nu, og alltid skinner Kristus, Nådens sol så skjær O,
om jeg nu alt var der.
- 5.** De i Jesus Krist rettfærdig Kan dog nyte fred alt her Ved
at de, selv om uværdig Får tilegne hvilen der Som av Jesus
skjenket er.
- 6.** Inn i hjertet kan med rette Freden strømme som en flod
Som besmittet blev vi tvettet Ved tilflukt til Lammets blod
Vandrer derfor med godt mot
- 7.** I vår svakhet kan vi kjenne Stor forakt i verden her Lat oss
dog vårt blikk nu vende Lengtende mot stranden der Hvor
en evig hvile er.
- 8.** Nu så frydfullt tro og håpet Hvisker i min sjel alt her "Vær
frimodig, fortsett løpet Snart, ja snart vi fremme er" Amen,

kom min Jesus Kjær.

Fra finsk. Illan rauha sielulleni A.H.

40 En sang vil jeg synge om hjemmet

Egen melodi eller Min sødeste frelser og broder

1. En sang vil jeg synge om hjemmet Hvor evigt et bosted
jeg får Og sammen med alle de fromme Får hvile fra
trengselens kår.

2. Det hjem er jo ikke i verden O nei det er langt, langt
herfra Jeg er kun her nede på ferden Men der tørres tårene
av.

3. Der Jesus med vennene alle Mig møter i hjemmet så kjær
Og hele den skare utallig De venter, de venter mig der.

4. Der banker av glede mitt hjerte Der felles ei mer nogen
tår Ei årsak til sorg eller smerte Til hjemmet i himlen kan nå

5. Jeg sukker så ofte her nede Og tårer i øynene får Jeg
ønsker det snart mig tilstedes Å slippe fra trengslenes kår.

Fra finsk. Nyt kodista laulun mæ laulan. A.H.

41 Under himlens nye bue

Egen melodi. Eller: Alle vegne hvor jeg vanker

1. Under himlens nye bue I Jerusalem det nye Bruser
helgenskarens fryd Barnesangens vakre lyd.

2. Der en deilig vår tilstedes Og samvittigheten gledes Der
er kjærlighet og fred Og fullkommen salighet

3. Det er som en ild som brenner Og forener troens venner

Himmelkorets toner, skal Lyde i den store sal.

4. Der de gylne harper røres Og trompetene skal høres Og der vandrer Lammets brud I den vide gylne skrud.

5. Dårlig kan nok bruden være Får sin brudgoms drakt dog bære Brudegaven er frembrakt "Kjærlighetens troskaps-pakt".

6. Ring på fingeren blir trykket Med en dyrbar sten besmykket Hvorpå det en innskrift er Brudens nye navn den bær.

7. Rubinkrone bruden skjenkes Med brudgommens blod bestenket Og av kronens klare skinn Strømmer hjerteglede inn.

8. Klarheten om bruden skinner Som av solens glans opprinner Hun er iført renhet, prakt Og en snehvit silkedrakt.

9. Bruden har sin brudgoms stemme Sinn og vilje og det samme Hun er hans, O hvilken trøst Dette vitner blodets røst.

Fra finsk: Uusi taivas ja uusi maa. A.H.

42 O Jesus, ditt navn er en borg

1. O Jesus, ditt navn er en borg som ei rygges En trøst og et håp til vårt salighets gavn Som fuglen i redet mot veiret betrygges Jeg hviler så trygt uti Frelserens favn.

2. Ditt navn o min Jesus, er klippen og borgen En fristad så herlig så sikker og fast Som solskinn og lys uti natten Og

sorgen I trengsel, til trøst dit jeg iler med hast.

3. I fristelsens farer ditt navn mig bevarer Det er mig i striden et værnende skjold Det er mig til trøst når min tro er i farer Til fred og til sunnhet når hjertet er kald

4. O Jesus, lat navnet ditt være til glede Og støtte når jeg her i døden inngår Og når jeg til doms frem for tronen skal trede Ditt navn dig til ære jeg syng da får.

Fra finsk: Oi Jeesus, sun nimes on linnani luoja. A.H.

43 Så syndefull o, Herre

Mel: Mitt hjerte alltid vanker

1. Så syndefull o, Herre Jeg her på veien går Med dig på himmelveien Jeg dog til målet når Jeg kan ei bedre blive En helgen blir jeg ei Allikevel o, Herre Din hånd ei slipper mig.

2. Selv om jeg er uværdig Du vil dog bo hos mig Og i min usle tilstand Jeg bæres frem av dig. Du blir ei trett, om ofte Jeg senger på min vei Din kjærlighet og nåde Mot mig opphører ei.

3. En orm, et usselt lerkar Jeg svak i striden står tristelser og striden Jeg må få bane-sår Dersom ei Herren Kristus Vil styrke, hjelpe mig O, hjelp mig nu og alltid Ikle mig kraft fra dig.

4. Jeg lenges i mitt hjerte At jeg så helt formår Kun din alene være Hjelp, så jeg våken står Så jeg ei sorg skal bringe Din ånd av nogen grunn Ømtålig er mitt øre Å lytte til din munn.

5. Frimodighet du skjenker Og styrker troen svak Beroliger

de bange Gir trøst på sorgens dag Du gir den arme, glede
Og syndren himmelrik Med tårer jeg dig takker Det er min
sang til dig.

6. Min sang er fattig, dårlig Og svak min takkerøst Og ofte så
gjenstridig Tilegner ei din trøst Dog skjenker du mig gaver
Om jeg dem øder bort Og daglig du mig bærer Fremad mot
himlens port.

Fra finsk: Næin syntisena, Herra

44 En takkesang vi synger ut

Mel: Jesus din ihukommelse

- 1.** En takke sang vi synger ut. Til himlens Herre og vor Gud.
Fordi han oss har elsket med En dyp og bunnløs kjærlighet.
- 2.** Han sønnen hen i døden gav. For sine barn som falne var.
For fallets skade han det gjør O tenk dog hvilken nåde stor.
- 3.** Ei nogen her i dødens land. Det rett formår å nevne kan.
Hvor dypt vår store synd og skam. Nedtrykket Jesus det
Guds Lam.
- 4.** Han gikk inn i Getsemane. Ned trykket i fortvilelse. Der
kjempet han i vånnde med, Et varmt og hellig blodig sved.
- 5.** Og medens han på jorden lå. Han til vår usle tilstand så.
Og ropte, om det mulig er. Tak Fader denne kalk jeg ber.
- 6.** Skje ei dog som min vilje er. Men skje din vilje Fader kjær.
Han ville ikke spare sig. Men drakk den kalk for mig og dig.
- 7.** Og om han selv uskyldig var. Han straffen på sig selv dog
tar. Uskyldig, hellig, uten last Lar han sig dog bli bunnet fast.

- 8.** Uskyldig led vor Jesus slik. For våre synder last og svik. Han kronet blev med tornestikk. Og spottens kledning på sig fikk.
- 9.** Bespyttet blev han, slag han fikk. I mot sitt ansikts milde blick. Hans legeme mishandlet blev. Med hårde slag de på ham drev.
- 10.** Besku de piskeslag han fikk. Som gjennom ledd og lemmer gikk. Og korsets vei til Golgata Hvorpå han så sin ånd oppgav.
- 11.** Hans fotspor de er blodig end. Besku dem og ditt blick nu vend. Mot Golgata, hvordan han led. Da han i dødens smerter stred.
- 12.** Da han på korset naglet blev. Ham kjærlighet i hjertet drev. Å sende Faderen det rop Tilgi O Fader denne hop.
- 13.** På korset blev han hengende. Ved nagler som de i ham drev. Og blod utav hans legem går. I fra hans mange dype sår.
- 14.** O kjære sjel, du høre får. Endnu et rop som fra ham går. Det alt, ja alt nu fullbrakt er. Og skriftens ord fullkomment skjer.
- 15.** Således endte han sin strid. Nu får vi være hans all tid. Til seir for oss han kjempet ut Hvormed vi er forlikt med Gud.

Fra finsk. Siis veisuulla me kiitämme. A.H.

45 Våk endnu du kristne flokk

Mel: Sørg o kjære Fader du.

1. Våk endnu du kristne flokk. Våker, sier hyrden. Snart nu har du vandret nok. Du får slippe byrden. Hvorfor trykker søvnen ned. Se din Jesu møye. For å gi dig salighet. Hjorden vil han eie.

2. Husk at nattevekteren. Urtegårdens Herre Tre gang minnet sine der. Til å våken være. Ja de skulle våkne stå. Medens han i bønnen. Engstet på sitt ansikt lå. For vårs sjæls belønning

3. Jesus i Getsemane. Svedede blodsdråper. Innerligt i bønn han stred. For å gi oss håpet Vis nu endnu dine sår. Til oss jordens treller La ditt klare lys oppgå. For de falne sjeler.

4. La ditt smertes dyre sved. Hellige blodsdråper. Som til jorden har falt ned. Til mitt hjerte råde. La det bli til livsens saft. Og til sjeleføde. Vis dermed din store kraft, Da du stod fra døde.

5. Vekk dem opp som sover end. Læk det som er brukket. Tunge tanker fra dem vend. Som er undertrykket. Vis ditt åsyns klare lys. Og din krones smykke. Dine seiers vunder vis. La de bli min lykke.

Fra finsk. Valvo vielä kristitty. A.H.

46 Det hellige Guds offerlam

Egen melodi eller, Et hvilested oss åpent står

1. Det hellige Guds offerlam. På korset ofret blev. For oss å

fri fra synd og skam. Av kjærlighet han led.

2. Ved dette soningsoffer han. Med Gud oss har forlikt. Den store stridshelt seier vant. Og åpnet himmerik.

3. Det skapte kunne ei formå. Sin skapers død å se. Da måtte solens lys forgå. Og klipper revnede.

4. Og mange de hensovede. Fra gravene utgikk Når deres sterke Frelsere. I striden seier fikk

5. La ei din van tro og din skam. Bemøye Jesus mer. Men il til ham som hjelpe kan. Og seier til dig gir.

6. Nu Jesus har brutt dødens bånd. Med kraft og seier stor. Og vederkveger med sin ånd. Sin egen kjære hjord.

7. Et måltid for oss og beredt. På Sions berg han har. Et dekket bord med marg og fedt. Og bryllupsvin så klar.

8. La oss beflitte oss i tro. I Herrens venner kjær. Snart kommer vi til hjemmets ro. Lovtakker Lammet der.

Fra finsk. Jumalan pyhä Karitsaa. A.H.

47 Blodig drakt han bar tolmodig

Mel: Hvilken venn vi har i Jesus.

1. Blodig drakt han bar tålmodig. Helten, i sin strid så hård. Stridens mark var også blodig. Uti kampens urtegård.

Trykket ned i angst og smerte. Falt han på sitt ansikt ned. Kjempet hardt i sjel og hjerte. Med et varmt og blodig sved.

2. All vår syndegjeld og brøde. Var så stor og trykkende. Dertil kom og fadrens vrede. Som en ildstrøm brennende. Med forbannelser og eder Fikk han mange slag og sår.

Syndebyrden da omsi der. Ham til jorden bøyet får.

3. Hyrden sig til offer lagde. Livet gav han til et pant.

Henderne frivillig rakte. Han til dem som fast ham bandt.

For at ifra lovens lenker. Barnet skulle gjøres fri. Og

velsignelsen han sjenker. Nu til dem som vil bli fri.

4. Måtte luften nu oppvarmes. Ved vår brudgoms
kjærlighet. Så at Sion blir de armes. Tilfluktstad og hvilested.

Brudgommen har seier vunnet Og er med i nød og sorg.

Solen som nu er opprunnet. Skinner klart på seirens borg.

Fra finsk. Verinen on sotapuku. A.H.

48 La en liten stund oss dryge

Mel: Alle nådens barn tilhope.

1. La en liten stund oss dryge. Her i Kedars hytter trang.
Snart vår brudgoms røst skal lyde Klart med himmelsk lyst
og sang.

2. Kom til hjemmet i det høye. Og til Lamme ts bryllups
bord. Der ei minnes du din møyen. Og din sorg og svakhet
stor.

3. Men en uopphørlig glede. Høytid stor på brudevis.
Brystet skal og være rede. Til å synge Lammets pris.

4. Brudgommen sin brud han venter. Med en brudgoms
kjærlighet. Faderen sitt barn skal hente Hjem til himlens
trygge fred.

5. Fremmed her i jordens dale. Lengter jeg så hardt herfra.

Og hos Gud i himlens sale. Er mitt hjem hvortil jeg drar.

Fra finsk. Vielæ væhæn viipykææmme. A.H.

49 O Jesus Krist, du rene offerlam

Mel: O Jesus kjær når vil du hente mig.

- 1.** O Jesus Krist, du rene offerlam. Du mig har løskjøpt ifra dødens band. Ha takk for din den store kjærlighet. Du ved ditt blod mig kjøpte salighet.
- 2.** Den falne slekt du kunne elske slik. At du fornedret dig og blev oss lik. Du for oss alle tok forbannelsen. Og derved skjenket oss velsignelsen.
- 3.** Når syndsforsoning ei skjer uten blod. Derfor du da ditt blod utgyde lot. Til løsepenge for hver synder som. Ved troen vil til dig sig vende om.
- 4.** Du begret tømte i Getsemane. Men det var jeg som skulle drikke det. Du bad og led, du svedede ditt blod. Og villig alle smerter på dig tok.
- 5.** Du i din møyen endog ropte ut. Hvorfor har du forlatt mig, O min Gud. Vi hadde forlatt Gud, var uten håp. Derfor på korset sendte han det råk.
- 6.** Til slutt han ropte "Alt fullbrakt jeg har" Forsoningsverket dermed utført var. Og straffen som han led for mig og dig. Det alt, ja alt, er glemt evindeligg.
- 7.** Fra gravens mørke kammer opp han stod. Og sårene som tegn han vise lot. Halleluja, jeg sikker er nu her. Jeg har et hjem hos Faderen så kjær.

8. Nu har han kleddt meg i den hvite skrud. O kjære Brudgom, Herre min og Gud. Når din rettferdighet min kledning er. Da er jeg salig her, og evigt der.

Fra finsk. Oi Jeesus Kristus, puhtas Karitsa. A.H.

50 Når min vandring har nådt målet

Egen melodi.

1. Når min vandring har nådt målet og min aften kommet er. Skal den nye morgen rinne opp for meg. Og til fryd blir jeg hentet av min broder Jesus kjær. Og han ønsker meg velkommen hjem til sig.

Kor: :/: Av hans sår jeg kan ham kjenne. Som for meg han på Golgata har fått :/:

2. Denne fryd å beskrive kan ei nogen tunge her. Når jeg Frelseren beskuer i hans favn. Da skal nådens og kjærlighetens lovsang lyde der For han førte meg til fredens trygge havn.

Kor: :/: Av hans sår jeg kan ham kjenne. Som for meg han på Golgata har fått :/:

3. Mange venner som forhen har fått vandre herifra. Ja jeg minnes klart når de fikk reise bud. De skal hilse meg velkommen til Edens skjønne stad. Først vil jeg dog skue Jesus i hans skrud.

Kor: :/: Av hans sår jeg kan ham kjenne. Som for meg han på Golgata har fått :/:

4. Gjennom porten så skinnende til stadens helligdom.

Fører Jesus mig til skaren innfor Gud. Som fra jordens vide krets inn til herligheten kom. Først vil jeg dog skue Jesus i hans skrud.

Kor: :/: Av hans sår jeg kan ham kjenne. Som for mig han på Golgata har fått :/:

Fra finsk. Kun on matkani mææræ kæyty, ilta joutunut. A.H.

51 Frykt ei brud med sorg og byrde

Egen melodi eller Herre Jesus han ved blodet.

1. Frykt ei brud med sorg og byrde. I din tretthet og din nød. Jeg er selv den gode hyrde Jeg dig bærer i mitt skjød.

2. Alle trette vil jeg trykke. Til mitt bryst til hvile god. Tørste vil jeg gi å drikke. Utav kjærlighetens flod.

3. Så du kan fortsette løpet. I mot hjemmets ære stor. Medens sorg du får i møte. Vil dig trykke ned til jord.

4. Frykt ei mere, jeg skal bære. Dig som barn ved moders bryst. La ditt hjerte alltid være. Bosted til din brudgoms lyst.

5. Vær kun trofast og vær rede. Og en liten stund på vakt. Snart ja snart kan du få trede Inn til hjemmets lyst og prakt.

6. Til ditt hoved er gjort ferdig. Kronen skinnende og klar. Riket får du, om uværdig. Gud dig selv det sjenket har.

Fra finsk. Ælæ pelkææ morsiameni. A.H.

52 Vår Jesus er vår fred så søt

Egen melodi.

1. Vår Jesus er vår fred så søt. I døden og i livet. Han livet

gav oss ved sin død. Fra himlen er det givet. Av Jesus kan vi nyte så. Selv om oss synden plager. I ham vår sjel kan glede få. Og glemme sorgens dager.

Kor: :/: Frydfullt vi kveder. Halleluja tilsammen Lov takk og pris og ære vær. Halleluja og amen. :/:

2. Til hoved har vi Jesus fått. Hans lemmer er vi blevne. Når hodet er fra død oppstått. Blir også vi oppdrevne. Når Jesus lever da skal vi En evig død ei smake. Men i en evig nåde bli Med takk som ei avlater.

Kor: :/: Frydfullt vi kveder. Halleluja tilsammen Lov takk og pris og ære vær. Halleluja og amen. :/:

3. Den svake Herren løfter opp. Fra støvets land til ære. Mens verden uten del og lodd. Av Herrens nåd' må være. Vi synger da med hjertens fred. For ingen kan vår salighet. Forhindre og bortrykke.

Kor: :/: Frydfullt vi kveder. Halleluja tilsammen Lov takk og pris og ære vær. Halleluja og amen. :/:

4. Om loven skjeller, trykker oss. Vi skal dog ei forsake. Da Jesus selv jo på sitt kors. Har lovens krav frataket. Om egenretferd' kaller oss For dårer og villfarne. Så er vi dog, og har vår plass. I hans utvalgte skare.

Kor: :/: Frydfullt vi kveder. Halleluja tilsammen Lov takk og pris og ære vær. Halleluja og amen. :/:

5. Om verden ler av oss en stund. Og spott vil oss tilføye, Det skader ei, men viser kun. At vandringen har møye. Om djevlens friste vil til fall. Og fører sin anklage. Rettferdig er

dog han som skal. Vår sak på sig antake

Kor: :/: Frydfullt vi kveder. Halleluja tilsammen Lov takk og pris og ære vær. Halleluja og amen. :/:

Fra finsk. On Jeesus itse rauhani. A.H.

53 Kom frem du blodig sky

Mel: Gjør døren høy, gjør porten vid eller Her kommer dine arme små.

- 1.** Kom frem du blodig sky og spred. Dig over urtegården ned. O kom, mitt hjerte vederkveg. Med varme fra din kjærlighet.
- 2.** O la en dråpe av ditt blod. Nedsenkes i mitt hjertes jord. Så kjærlighet jeg kjenne må Og derved kraft og styrke få.
- 3.** O du blodrøde sol gi skinn. Som seierstegn for hjorden din. Og la en stråle varme mig. Når verdens koldhet kjølnet mig.
- 4.** O yndig luft fra, himlens hjem. Som fra Guds åsyn skinner frem. Regjer mig med din gode ånd Og tak mitt hjerte i din hånd.
- 5.** Nu blodets røst i Sion her. Samvittighetens bånd frigjør. Og åpner vei til salighet. Ved syndernes-forlatelse.
- 6.** Må vi da utav nåde få. Som blomst i urtegården stå. Ved kraft av Jesu dyre død. I faderens opplatte skjød.
- 7.** Snart får vi flytte bort herfra, Til himlens skjønne brudesal. Og blandt det store engle tall. Vi Lammets sang der synge skal.
- 8.** Tenk hvilken salighet vi får. Der storm og uvær ikke når.

For solen som er klar og skjær Er det oppstandne Lam så kjær.

9. Der skal vi ikke minnes mer. At vi har vært i kampen her. Fordervelsen ei trykker ned. For der er stillhet ro og fred.

Fra finsk. Nouse jo pilvi verinem. A.H.

54 Påskens dyre dager

Egen melodi.

1. Påskens dyre dager. Er en høytid stor. Offerlammets høytid. For den falne jord. Ved det blod som engang. Rant på korset ned. Er vi blevet ikledd, Hans rettferdighet. Takket være Jesus. Takket med vår sjel og munn. Hosianna, amen.

2. Graven er nu åpen. Og forhenget brutt. Åpen er og himlen. Veien hjem til Gud. På kampplassen vaier. Seiersbanneret. Og hans barn har mot tatt. Hilsen med hans fred. Takket være Jesus Takket med vår sjel og munn. Hosianna, amen.

3. Fadren er fornøyet. Renset vår samvit. Ved at Jesus ofret. Sig for mig og dig. Ofret er fullkomment. Gud det god tatt har. Sønnen er for svarer. For vår svakhets svar. Takket være Jesus Takket med vår sjel og munn. Hosianna, amen.

4. Jesus giv i nåde. At vi vandrer frem. Og ved dine vunder. Finner veien hjem. Bryt du for oss brødet. På ditt høytidsbord. Giv du oss å drikke. Giv oss glede stor. Takket være Jesus. Takket med vår sjel og munn. Hosianna, amen.

5. Verden kan ei skue. Dine seiers tegn. Mørkets barn kan

ikke. Glede sig i dem. Men kom hit nu Thomas. Kom nu hit, betrakt. Kom å se vin treet. Klædd i blodig drakt. Takket være Jesus. Takket med vår sjel og munn. Hosianna, amen.
6. Og på Oljeberget. Skal vi så engang. Feire denne høytid. Med en takke sang. Seiersfanen løftes. Vi blir draget med. Over alle skyer. Hjem til evig fred. Takket være Jesus. Takket med vår sjel og munn. Hosianna, amen.

Fra finsk. Pææsiäinen ompi. A.H.

55 Arme sjel i denne verden

Mel: Lammets bryllup nu det står.

- 1.** Arme sjel i denne verden. Har du ingen leder? Jesus fører dig på ferden. Hånd i hånd vi treder.
- 2.** Jesus har dig for sitt øye. Vil dig salig gjøre. Og ved hjertesorg og møy. Dig til bedring føre.
- 3.** Ofte lar han mulm og mørke. Oss så helt omspenne. Så vi her i verdens ørken. Skal hans ord anvende.
- 4.** Jesus giver ofte troen. Prøvelser og møy. For at engang seiers kronen. Sjenkes i det høye
- 5.** Han har sakt at vi skal blive. Ved hans ord og lære. Så vi kan i dette livet. Hans disipler være.
- 6.** Hyrdene du spørge kan så. Hvor kan Jesus være? Hjorden leder han jo selv, På Korsets vei med ære.
- 7.** Korsets vei oss styrke giver. Døder synd og harme. Kjødet med sin lyst og iver. Kan ei æren arve.
- 8.** Troen håpet kjærligheten. Er vårt stride våpen. Men når

striden er utløpet. Finnes hjemmet åpen.

9. Hjemmet skjønt i ærens himmel. Skal vår til sikt være. Da kan kors og kamp og tummel. Her med fryd vi bære.

10. Alles ende snart tilstunder. Vandringen den endes. Da skal takkens sang begynne. Sorg til glede vendes.

11. Snart skal himlens port og trone. For oss åpnet blive. Og den lyse sal og krone. Skal oss klarhet give.

12. Jord og himmel ny og herlig. Venter og beredes. Og i Abrams skjød så kjærlig. Trette vederkveges.

13. Rettferds drakt og troens klede. Skal vi så iføres. Der skal Lammets takk vi kvede. Og vårt amen høres.

Fra finsk. Oi mun køyhææ sieluani. A.H.

56 Min hjertens lyst er å få skue ham

Mel: Fra Jesus skilt, hvor mørk var hver min dag eller O Jesus kjær når vil du hente mig.

1. Min hjertens lyst er å få skue ham. Til ære stor oppfarne offerlam. Immanuel, min Frelser dyr og kjær. Du min forbarmer for all evig er.

2. No annet jeg nu ikke ønsker mer. Min sjel fullstendig dermed tilfreds er. Når min Forløser jeg kun skue får. Som på Golgata led den død så hård.

3. Jeg da med glede skal min harpeklang. Forene i blandt englers takke sang. Når jeg den løste skare skue får. Som samlet foran Lammets trone står.

4. For Herrens føtter kronene blir lagt. De skinner alle i en

snehvit drakt. En uopphørlig evig seiersang. Der lyr til Herrens takk med basunklang.

5. Ved det at du dig gav i døden hen. Ditt blod har sjenket mig nytt liv igjen. Det fikk jeg høre i din menighet. Ved ordet om forlikelse og fred.

6. Nu lovens krav er oppfyltdt av Guds Lam. Som dermed frigjør mig fra synd og skam. Hvo på ham ser, barmhjertighet han får. Ved blodets røst det vitnesbyrd utgår.

7. Kerubens vinger skjuler ikke mer. Den nåde trone som i blandt oss er. Den åpen og avdekket blandt oss står. Av den, de tørstige nu nyte får.

8. Den svake får nu nyte manna søt. Og løfte sinnet opp av støvets nød. Og om min bolig sort og smutsig er. Så er dog Jesus all min renhet her.

Fra finsk. Mæ sydæmestæn næhdæ halajan. A.H.

57 Guds fred i hjertet her i verden

Mel: Jumalan rauha rinnassansa.

1. Guds fred i hjertet her i verden. Tross døden som jeg med mig bær. Gjør mig så lykkelig på ferden. Til himlen, gjennom ørknen her.

2. Den største skatt vi har i tiden. Det er at Jesus eier mig. Og blandt en salig skare siden Lovsynge ham i himmerik.

3. Ett nådekall med større ynde. Jeg ikke vet i verdens land. Og for Guds barn, når det forkynnes. Et bedre ord ei lyde

kan.

4. Takk for din død, hvormed du kjærlig. Mig i fra døden har frigjort. Da du med påskens seier herlig. Har åpnet himmerikets port.

5. Snart åpnes perleportens ære. Guds barn med lengsel venter her. For å få møte alle kjære. I Lamme ts store høytid der.

6. Når vi en liten stund kun venter. Skal gjestene herfra få dra. Jeg tror forvist at Herren henter. Oss hjem til sig engang herfra.

7. Når jeg av fristelser omringes. Og verdens møye trykker hardt. Da blir jeg trøstet ved å minnes. At ventetiden er dog kort.

8. Takk Jesus for din fred så stille. Og kjærlighetene varme flod. Velsignelsen og ånden milde. Og for din nådegjerning god.

9. Når jeg på denne vei som fremmed. Ved ånden ledes frem av dig. Jeg sikkert føres hen til hjemmet. Til Lammets pris evindeligg.

Fra finsk. Jumalan rauha rinnassansa. A.H.

58 Si hvor finnes kan det stedet

Mel: Når mitt øye trett av møye.

1. Si hvor finnes kan det stedet. Hvor den kolde varme får. Hvor kan brystet så beredes. At all hårdhet helt utgår. Hvor kan vel en blind min venn. Atter få sitt syn igjen.

2. Hvor kan den som lider ilde. Og en sorgfull finne trøst. Hvor er lekedommens kilde. For all syndens sår og brøst. Hvor kan alle halte få. Atter styrke til å gå.
3. Hvor får den som ei har kleder. Dekning for sin nakenhet. Hvor kan sjelen full av beven. Finne trøst til sjelefred. Hvor kan fattige bli rik. Og en dåre vismenn lik.
4. Hvor kan hungrige få nyte. Rikelig for sjel og sinn. Hvor er krykker til den syke. Si hvor er det kildespring. Hvor all tørst utslukkes kan. Her i dette ørkenland.
5. På Golgata, der er stedet. Hvor nu alle syndre får. Svar på spørsmål som beskrevet. På det kors som oppreist står. Se på ham som henger der. Vår blodbrudgom Jesus kjær.
6. Der bløtgjøres hårde hjerter. Og den kolde der blir varm. Du er kjøpt med Jesu smerter. Gå kun til hans åpne arm. Faderen formildet er. Mot sitt barn som han har kjær.
7. Der en hungrig finner føde. Hjelp til den som såret er. Og forpleining god i nøden. Og for møyen som du bær. Heller ikke døden kan. Være mer din herskermann.
8. Livets Herre som var lenket. Han fra graven er oppstått. Og i den vor synd nedsenket. Lever nu tråts hån og spott. Alle kan til ham nu gå. Og ved troen livet få.

Fra finsk. Missæ on se paikka, jossa. A.H.

59 Snart runner den dagen

Egen melodi.

1. Snart rinner den dagen yndig og klar. Som er de troendes

lyst. Dens sol kan ei dekkes av skyer svar. Da sukker ei mer vårt bryst.

Kor: O yndige dag for den trette sjel. O salige mål for vår vandring her. Befest kun din lengsel, lyst og behag. Med håpet til Kristi dag.

2. Til himmelens ære vår konge glad. Da kaller sin brud så kjær. Der kan ikke døden skille oss ad. Der frister ei synden mer.

Kor: O yndige dag...

3. Og korset til ærens krone skal bli. Og feiler til klarhet skjær. Til hjemmet fører den tornfulle sti. Det slutt blir på striden her.

Kor: O yndige dag...

4. Men tiden og stunden vi ikke vet. Da dagen skal bryte frem. Men ordet sier til oss vær beredt. Snart henter Jesus oss hjem.

Kor: O yndige dag...

5. Hvorfor sukker du, du fattige brud. Snart kommer din brudgom kjær. Med klare harper du føres med fryd. Å skue hans åsyn skjær.

Kor: O yndige dag...

Fra finsk. Pian ihana pæivæn koittavi koi. A.H.

60 Ulykkelig du arme

Mel: O salige de tider.

1. Ulykkelig du arme. Som ødsler nåden bort. Og til en evig

varme. Du skynder dig så fort. I nådens dyre dager. Du løper syndens vei. Kanskje i dag alt taker. Dig døden bort med sig.

2. Som bjerge hard og øde. Er hjertet i din barm. Og koldere en døden. Er nu din sjel så arm. Den kjære Gud og Fader. Av nåde ved sin ånd. Vil sjelen til sig drage. Fri dig fra helveds bånd.

3. Trykk dette i ditt minne. Og i ditt sinn o hør. At dommeren vil finne. Din stengte hjerte dør. Til regnskap vil han kalle. Nu eder for sig fram. Forsent det blir for alle. Å vike fra sin skam.

4. Forherdet synde hope. I pine sjelve må. Om hjelp du kan ei rope. Men må i ilden gå. Det nytter ei å håpe. At pinen ende får. Når du får høre ropet. At ilden den tiltar.

5. Endnu, er nådens dage. Når Jesu rop utgår Kom angrende og svake. Rens dig i mine sår, Kom du forherdet synder. All hinder fra dig støt. I Jesu dyre vunder. Er frelse fra all nød.

Fra samisk. Vuoi, duonak likkotæmek. P.M.- A.H.

61 Dagens møyen får en ende

Egen mel eller Herre Jesus han ved blodet.

1. Dagens møyen får en ende. Aftenen har hvile med. Tretthet vi her alltid kjende. Før mig Herre til din fred.

2. Hvile mig til slutt tilstedes. Trett av møyen sorg og nød. Hvorved sinnet mitt beredes. Til en ro i gravens skjød.

3. Båren hvor uti jeg legges. Kjennes ei å være hard. Graven

hvori jeg tildekkes. Trykker ei mitt legems kar.

4. Verdens stormer som her larmer. Ei forstyrre kan min ro.
Det er godt i Fredens armer. Og et yndigt sted å bo.

5. Og når dagen evig herlig. Engang rinner lys og klar. Skal
den Herre Jesus kjærlig. Vekke og så mig derfra.

6. Jeg i graven som mig dekker. Skal få høre Herrens røst. Til
nytt liv han mig oppvekker. Og en liflig himmelsk trøst.

7. Jeg i Herrens hånd befaler. De som står på gravens rand.
Giv vi sees i himlens sale. Hist på evighetens strand.

8. Føler nu at døden kommer. Stemmen føres med besvær.
Blodets løp det er snart omme. Sign min Søvn, O Jesus kjær.

Fra finsk. Jopa loppuu pæivæn vaivat. A.H.

*Forfattet av Julius Krohn, som døde i 1888. Han har muligens
forfattet den på sitt døds leie.*

62 Salig den, til Frelsens havn vil ile

Mel: Uti himlen snart en fest skal blive.

1. Salig den, til Frelsens havn vil ile. De fra synd og død er
evig fri. I sin Frelseres favn de søtt får hvile. forbi. Sorg og
trengslens tid er da forbi.

2. Endnu er en sabbatshelg tilbake. For de troende, på
lysets strand. Vi ved troen kan den her alt smake, Som
beredt er i det klare land.

3. Da skal sjelen evig der sig frydes. I stor glede ved Guds
høyre hånd. Evig liv fra Jesus dem tilbydes, Som i tro er
ledet av Guds ånd.

4. **Ha** som vandrer foran de frafallne. Blir til Frelser i fra synd og død. Og velkommen hjem han hilser alle. Og dermed oss frelser fra all nød.
5. Da ei tårer mer fra øyet rinner. Nød og smerte, møye er ei mer. Der vi alle venner atter finner. Sammen med vår Frelser Jesus kjær.
6. Salig den som i sitt hjem sig fryder. I fra syndens legeme frigjort. Foran Lammets trone sangen lyder. Fullført er det frelsesverk så stort.
7. Kjære Frelser hjem til dig jeg lenges, Hent fra sorgens dal din brud til dig. Under muldets lenker hardt hun trenges. Tak oss hjem til dig i himmerik.

Fra samisk. Audogas gi bestum havna gavnna. P.M. - A.H.

63 Akk kjære barn som vandrer trykt

Mel: O Lam jeg ser dig full av sår.

1. Akk kjære barn som vandrer trykt. På syndens vei foruten frykt. Når skal i eder vende om. Og slippe løs fra djervlens dom.
2. Den vei er kort hvorpå du går. Ved døden brott den ende får. Når døden kommer med beskjed. Du uten knurr må følge med.
3. Den gang da du var ganske sped. Og hvilte på din moders kne. Da tenkte jeg du skulle bli. Til lykke på min livets sti.
4. Men akk det blev jo ikke så. For synden, for din fot den lå. Den uten frykt du valgte dig Tenk barn, hvor tungt det er for

mig.

- 5.** Ja kjære Gud som allting vet. Se du i nåde til dem ned.
Drag dem fra synde dypet ut. Hør mine sukk, O kjære Gud.
- 6.** En kledning er jeg iført her. Som gave fra Guds Sønn så
kjær. Den er så deilig og så prud Og skjuler syndene for Gud.
- 7.** Den er til alle og en hver. Som mottar den av nåde her.
Guds Sønn den selv har oss beredt Til dig min sønn, og
datter med.
- 8.** Nu er jeg gammel svak og trett. Min reise er nu
forberedt. Med lette vinger vil jeg fly. Hen over dødens
mørke sky.
- 9.** Da feller jeg ei mer en tår. Ei ord fra munnen mer utgår.
Da beder jeg ei mer en bønn. For dig min datter og min
sønn.
- 10.** Ja brødre og i søstre kjær. Vi som har vandret sammen
her. La oss kun trolig holde ut. I pakten vi har gjort med
Gud.
- 11.** Nu endes snart min livets, sti. Og da all trengsel er forbi.
Vi takker da Gud, Sønn og Ånd Som løste oss av syndens
bånd.
- 12.** Ta Jesus hånden når vi dør. Og over dødens strøm oss
før. Bevar du hos oss troens skatt. Og lys for oss i dødens
natt.

Denne sangen står i den samiske sangbok, nr.92 Vuoi, rakis nuorra manacak. Vi vet ikke om den er forfattet på samisk eller om det er den norske teksten som er benyttet som grunnlag for en samisk oversettelse.

64 Før enn dommedag den hårde

Mel: Guddomsstråle, Himmellue.

- 1.** Før enn dommedag den hårde. Tegn på himmelen skal stå. Himmelen som blod skal vorde. Solens lys skal og forgå. Månen skal sitt skinn fratakes. Stjernene til jorden drages.
- 2.** Av vor Herres makt som følger. Himlens krefter rokkes vil. Havets store grumme bølger. Skal med styrke bryte til. Adams barn de skal da alle. Av stor frykt i avmakt falle.
- 3.** Synligen for alles øye. Guds-sønns komme da skal skjje. Gjennem skyer, fra det høye. Mektig i fra himlen ned. Tronen skal han da betrede. Dommens Herre er nu rede.
- 4.** Englene med himmel tone. Da med basun røst utgår. Samlet fram for Herrens trone. Alle Adams barn da står. Herrens dom nu deler, både. Syndens straffedom og nåde.
- 5.** Liksom hyrden hjorden skiller. Skal med oss det også gå. Alle onde han da stiller. Ved sin venstre hånd å stå. Og dem byder han å vike. Bort til djevlers sted og rike.
- 6.** Men de troende får trede. Til hans høyre side frem. De blir ført til himlens glede. Krone prydet går de hjem. Slik av Herren bruden føres Yndigt brudens takk da høres.
- 7.** Når de tegn da er tilstede. Som vår Herre har omtalt. Du i troen skal dig glede. Reisen er til ende brakt. Gled dig i din Frelzers komme. For din trengsel er da omme.
- 8.** I ditt hjerte må du våke. Så det ei besværes her. Ut av drikk og vellysts tåke. Verdslige bekymringer, Så hin dag ei skulle være. Som en snare du må bære.

9. Derfor skal du dig berede. Alltid i årvåkenhet. Og i troen alltid bede. Alltid ferdig og beredt. Så du kan ved Herrens komme . Unnfly død og helvets domme.

10. Jord og himmel skal gå under. Også alt hvad deri er. Men Guds ord i alle stunder. Skal bli fast bestående. Som av Jesu munn omhandles. Visselig skal ei forvandles.

Fra samisk, Duobmu beive ouddal galggek. P.M.- A.H.

65 Vi er kjære troende venner

Mel: For Guds folk er hvilen tilbake.

1. Vi er kjære troende venner. På vandring til himmelens land. På reisen når stormene bruser. Forstummes min dårlige sang.

2. Men Jesus er med oss på veien. Han leder og ferer oss frem. Om bølgene bruser om sjelen. Vi vandrer så trykt til vårt hjem.

3. Korsbærere er vi her nede. I støvets og sorgernes egn. Og derfor til Herren vi beder. Om kraft og husvalesens tegn.

4. O se hen til troens begynner. Og Golgatas blodige helt. Fra ham flyter kraft til de sjeler. Som attrår hans nådige hjelp.

5. Vi har kun en stund her å være. I denne utlendighets stand. Snart pilgrimmen flytter til ære. Snart skimter vi hjemlandets strand.

6. Det levende håp har vi alle. Som født er av anden påny. At brudgommens røst skal oss kalle Til gleden i himmelens

by.

7. Forbliv derfor vandringens venner. Å våke og vente i bønn. Med brennende lamper, vår Frelser. Som henter sin dyrt kjøpte lønn.

En gammel norsk sang. Ukjent forfatter.

66 Tenkende sjel og udødelig ånde

Mel.?

- 1.** Tenkende sjel og udødelig ånde. Sjel du som lever herinnen min kropp. Du er for høy å innblandes med verden. Fly denne lavhet og sving dig der opp.
- 2.** Kristi forklaring helt liflig avmaler, Evige gleden som finnes hos Gud. Glansen som ut fra Guds paradis stråler. Himmelske staden i hele dens pryd.
- 3.** Frelseren såes på Tabor å skinne. Ansikt og klæder alt strålte av lys. Herrens forløste fra tåredals pine. Ser samme syn i Guds himmelske hus.
- 4.** Som Kristi legeme lyste og blinkte. Så skal du skinne omvendte Guds venn. O dersom verden den klarhet betengte. Gikk den vist om til sin Herre igjen.
- 5.** Moses, Elias og tre Jesu venner. Møttes på Tabor i gjensidig fryd. Og uten møye jeg og skal gjenkjenne. Himmel-selskapet i himmelens høyd.
- 6.** Henrykt i forsmak på evige livet. Petrus han glemte han var her på jord. Hva blir de da når det en gang blir givet. Sitte ved Himmelens fulldekte bord.

- 7.** Hvem kan den glede fullstendig beskrive. Den at de frelste får treffes igjen. Gud, hvor oppmuntrende det da vil blive. Møte det samlede folk i ditt land.
- 8.** O den som salig er flyttet fra jorden. Og som i Himmelen inneluppet er. Forundrings-fullt han av glede utbryter. Herre, her er det usigelig godt.
- 9.** Skyen av hvilken den Hellige hørtes. Moses, Elias, all klarhet forsvant. Akten blev slutt som på Tabor oppførtes. Og som betegner de levendes land.
- 10.** O er her ingen som inderlig lenges. Etter den dagen da alt bliver ny. Sjæl la dig vinnes og vær siden vunnen. Fly i fra Babel, jeg råder dig fly.
- 11.** Hold mot hverandre Guds rike og verden. Himmelen klarhet mot jorderiks kval. Er det da rett at du utvelger skallet. Du har den evige fryden i valg.
- 12.** Skamme må hver sig som henger ved verden. Verden forgår, men Guds rike består. Hyrdene sanne til Himlen innbyder. Hver er en dåre som nåden forsmår.
- 13.** Veldige sjeler inntaker Guds rike. Kamp må der til for enhver som vil inn. Verden må slippes om Himlen skal vinnes. Ellers blir aldri Guds salighet din.
- 14.** Sørg for din frelse med frykt og med beven Bær som på hender din dyrt kjøpte sjæl. Lyde du må Åndens daglige tukten. Kjempe god kamp for ditt evige vel.
- 15.** En gang skal og din forklarings dag dages. Da skal du lysne til sjæl og til kropp. Aldri fra striden tillat dig å drages.

Løp troens bane, snart slutter ditt løp.

En gammel norsk sang, Ukjent forfatter.

67 En dommens dag vi går i møte

Mel: Gjør godt mot dem, som dig mon hater.

1. En dommens dag vi går i møte. Om hvilken Kristus taler så. At alle levende og døde. Skal frem for dommens trone stå. Og hver sin del av ham mottake. De som ham fulgte, Himmerik. De onde helvede og plage. Som vare skal evindeligg.

2. Se år og dage hastig svinner. Og uformerket ende får. Omsider dagen så opprinner. Da jord og himmel skal forgå. Og Kristus vil til dommen samle. Fra alle verdens kanter frem. De store små, de unge gamle. Og giver hver sin del av dem.

3. O arme sjele i som vanker. På dødens vei i synden om. Og slår av hjerte sinn og tanker. Den eder foreståend' dom. O lærer dog i nådens dage Hvad tjener til vår sanne fred. Guds nådes tilbud nu mottake. Til eders gavn i evighet.

4. Gud ynkes over den som ikke. Til evig glede komme vil. Men viklet inn i syndens strikke. I møte går en evig ild. Dog mennesket det går i blinde. Og nådens lys det ei vil se. Man tror et evig liv å finne. Og farer dog til helvede.

5. Gud har i ordet åpenbaret. For oss sitt råd til salighet. Ei nådens midler har han sparet. Å gjøre oss dertil beredt. Han sjenket oss den største gave. Han gav oss sin enbårne sønn.

Så liv i ham vi skulle have. Og Himmerik til nådelønn.

6. Personer bliver ei ansette. For nåden er alminnelig.

Gjenløsningen som engang skjedde. Til hele verden strekker sig. Vil man med bønner, sukk og ropen. Omvende sig til Gud, da skal man finne, nådens port er åpen. Ja, nytte nåde uten tall.

7. Bed hjertelig o bed om nåde. Endnu den er for syndere. Men få dertil sig lader råde. Å gjøre sann omvendelse. Søk fred med ham som for oss døde. På korsets tre så smertelig. For hvem vi engang skal frem-møte. Når han vil dømme jorderik.

8. O vil I lenge gå i blinde. Nu lyset skinner dog så klart. Engang skal I det dog befinne. At del i pinen bliver svart. Den kval og smerte & utstande. Som evig, evig varer ved. Hvor de fordømte skal forbande. Sig selv uti all evighet.

9. O Jesus lær oss rett å kjenne. Hvor viktig tiden for oss er. Hvor hastig den kan ta en ende. Og død og dom kan være nær. Hvor vi enn om i verden vanker. Det være må vår hovedsak. At vi skal aldri slå av tanker. Vår død, og denne regnskapsdag.

10. Ha eders lamper alltid tente. I jomfruer som kloke er. Vår brudgom har vi snart i mente O smykker eder, han er nær. Og våker, og vær alltid rede. Og ha en vel klareret sak. Så I kan møte ham med glede. På hin den store dommedag.

En gammel norsk sang. Ukjent forfatter.

REGISTER

Akk kjære barn som vandrer trykt.	63
Alle nådebarn tilhøpe	4
Aftenfreden fra det høye	39
Arme sjel i denne verden	55
Blodig drakt han bar tålmodig	47
Det langsomt er å være	6
Det hellige Guds offerlam	46
Dagens møye får en ende	61
En dommens dag vi går i møte	67
Ei jorden har den ro jeg søker	17
Et fremmed land er dette sted	1
Et hjem beredt himlen for mig er	10
En sang vil jeg syngte om hjemmet	40
En takkesang vi synger ut	44
Frykt ei brud med sorg og byrde	51
Førenn dommedag den hårde	64
Gjennem lidelse til seier	12
Guds nåde over nåde	13
Guds fred i hjertet her i verden	57
Her så ofte under ørkenvandringen	16
Himlens vei er smal å vandre	29
Herfra opp i mot høyhetens land	31
Himmelske Fader, hør du vor bønn	38
Hør Sions datter og giv akt	3
I himmelen mitt hjem jeg har	2

I menn og kvinner i fra Galilea	20
I vår Herres hånd nu kjære	9
Jeg drog bort fra det kjære faderhjem	23
Jeg har en dag så lykkelig	14
Jeg i himlen har min bolig	5
Jeg kjøpt til frihet blevet er	15
Jeg om Jesus synger	37
Jeg vet når striden her en gang opphører	8
Kristus taler og siger til sin brud	21
Kom frem du blodig sky og spred	53
La oss vandre til Golgata	11
La en liten stund oss dryge	48
Livet forsvinner, i hast som en drøm	33
Mitt hjem jeg så yndig i himmelen har	7
Min hjertens lyst er å få skue ham	56
Nu tidens tegn de viser det	28
Nådens barn kom la oss ledes	26
Når innbuds-klokkene en gang de lyr	30
Når Jesus er bleven min egen	19
Når min vandring har nådt målet	50
O hør nu kjære sjeler	22
O hør du fattig vandrer kjær	35
O Jesus ditt navn er en borg	42
O Jesus Krist du rene offerlam	49
Om hele jorden her jeg kunne eie	34
Om Jesus vil jeg synge	25

Påskens dyre dager	54
Salig den, til frelsens havn vil ile	62
Snart rinner den dagen yndig og klar	59
Snart kommer han vår Jesus	24
Si hvor finnes kan det stedet	58
Solen som nu er opprunnet	27
Så syndefull o Herre	43
Takk jeg siger dig Gud Fader	18
Tenkende sjel og udødelig ånde	66
Under himlens nye bue	41
Ulykkelig du arme	60
Vi er kjære troende venner	65
Vi på vandring er her nede	32
Vil du møte mig ved kilden	36
Vår Jesus er vår fred så søt	52
Våk endnu du kristne flokk	45

Handelstrykk Hammerfest